

شماره ثبت:

۱۳۴۲۸

رده بندی دیوبندی: ۱۳۴۴ م ۲۶۳ ح ۲۹۷/۳۵۷ مرجع □

سرشناسه: حاکم مازندرانی، علی بن فضل الله، ۱۲۸۶ - ۱۳۳۹ ق

عنوان قراردادی:

عنوان: مناسک حج و عمره

شرح پدید آور:

کاتب:

تاریخ کتابت:

محل نشر: محببی ناشر: مطبعه نادرى تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ق

صفحه شمار: ۱۱۹ ص مصور □ درسی □ گراور یا افست □

زبان: فارسی ابعاد: ۱۶ x ۱۲ نوع خط: نسخ

روش تهیه: وقفی □ اهدایی □ خریداری □ ارسالی □

واقف: سید محمد تقی پور علی مرصوم سبط تاریخ ثبت: مرداد ۱۳۴۷

یادداشتها: در خانه این رساله به خط مستطین به قلم سید محمد تقی پور علی مرصوم سبط سده است

موضوع (ها): ۱. حج ۲. حج - رساله بمجلسه ۳. رساله ۴. زیارت
۵. زیارت شاه کرب

شناسه (های) افزوده: الف. سبط، واقف. ب. عنوان.

۱۳۴۲۸

رده بندی دیوبندی: ۱۳۴۴ م ۲۶۳ ح ۲۹۷/۳۵۷ مرجع □

سرشناسه: حاکم مازندرانی، علی بن فضل الله، ۱۲۸۶ - ۱۳۳۹ ق

عنوان قراردادی:

عنوان: مناسک حج و عمره

شرح پدید آور:

کاتب:

تاریخ کتابت: ۱۳۴۴ ق

محل نشر: محببی ناشر: مطبعه نادرى تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ق

صفحه شمار: ۱۱۹ ص مصور □ درسی □ گراور یا افست □

زبان: فارسی ابعاد: ۱۶ x ۱۲ نوع خط: نسخ

روش تهیه: وقفی □ اهدایی □ خریداری □ ارسالی □

واقف: سید محمد تقی پور علی مرصوم سبط تاریخ ثبت: مرداد ۱۳۴۷

یادداشتها: در خانه این رساله به خط مستقیم به قلم سید محمد تقی پور علی مرصوم سبط سده است

موضوع (ها): ۱. حج ۲. حج - رساله بمجلسه ۳. رساله ۴. زیارتنامه ۵. زیارتنامه

شناسه (های) افزوده: الف. سبط، واقف. ب. عنوان.

۸۱۵

۲۹۷,۲۵۷
۴۱۵۸۴

کتابخانه استانی

فارسی

اسم کتاب ضابطت

مصنف میرزا فضل الله فاخر

اسید زوایی شد

مؤلف حکیم نسخ حبیبی

۸۶, ۹, ۱۵

چاپی سال چاپ یا تجدید ۱۳۱۹

جزء کتب صفحه شماره ۱۶۴۸

شماره عمومی ۶۰۶۰ شماره قبض

واقف میرزا محمد علی ابراهیم مریم بطاریخ وقف مردار ۱۴۶۷

طول ۱۶ عرض ۱۲ گنجی

اسید زوایی شد

سال ۱۳۱۸ خورشیدی ۱۱۹

۷۰/۳/۲۵

بازرسی شد حسن

۸۱۵

۲۹۷,۳۵۷
۴۱۵۸۴

کتابخانه آستان قدس

فارسی

اسم کتاب ضابطت

مصنف میرزا فضل الله فاخر ندرانی

اسید زوایی شد

مؤلف حکیم نسخ حبیبی

۸۶,۹,۱۵

چاپی سال چاپ یا تخریر ۱۳۱۹ قمری عدد اوراق

جزء کتب صفحه شماره تحریر ۱۶۶۲۸

شماره عمومی ۶۰۶۰ شماره قبض

واقف میرزا محمد علی ابرکاسته مرحوم بطاریخ وقف مردار ۱۴۶۷

طول ۱۶ عرض ۱۲ گنجی

اسید زوایی شد

سال ۱۳۱۸ خورشیدی ۱۱۹ صفحه

۷۰/۳/۲۵

بازرسی شد حسن

برسالة شریفه

منازلک و حرمه

از فاضل صوفی برانی اعلی الله

در چند

قطب نام مرآت و نورانی

واقعه

بمقام قابل تجرید و پینال پریشانک

بالله نکر و دوست نمره

از انجاء طبع شد است

برسالة شریفه

منارک و حرمه

از فاضل صوفی برانی اعلی الله

در چند

قطب نام مرآت و مرآت

واقعه

بمقام قابل تجر و پینال پریشانک

بالله نکر و دپوست نموده

از انجا طبع شده است

بسم الله من اسلم حج ازمه كذا حج لا سلام ولا سلام

ايضا الله من اسلم حج ازمه كذا حج لا سلام ولا سلام

افاعي اميرنا فضل الله محمد الشيرازي الفاضل

الذي لا راي في ايدى الله تعالى

ايام افاضنا قدسنا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

على اشرف الانبياء سيد المرسلين محمد

خاتم النبيين وعلى اله الطاهرين واعنة

الله على اعدائهم اجمعين اما بعد

فلا يخفى على كل قريب بعيد ومن القه لسمع

بسم الله من اسلم حج ازمه كذا حج لا سلام ولا سلام

ايضا الله من اسلم حج ازمه كذا حج لا سلام ولا سلام

افاعي اميرنا فضل الله محمد الشيرازي الفاضل

الذي لا راي في ايدى الله تعالى

ايام افاضنا قدسنا منك

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

على اشرف الانبياء سيد المرسلين محمد

خاتم النبيين وعلى اله الطاهرين واعنة

الله على اعدائهم اجمعين اما بعد

فلا يخفى على كل قريب بعيد ومن القه لسمع

و شد شهید که این مختصر لیست از مسائل حج
تمتع که مکنت به کسان نیست که از مکه معظمه
زیاده از شانزده فرسخ دور باشند و آنرا این
اقل خدام شریفین است: **عَلَمُ اللَّهِ**
مانند سرائی حائری بن العالم الموقر المرحوم
بالموتی محمد حسن الشیرازی زاده در شهر
مقامه و ضاعفت: **ابو العباس** زاده
منتخب نمود از عمال اکابرین مجوس
جمعی از برادران دینی و اخلاء یقینی و
فقهای الله و آیام فی الطاعات و العبادات
و سرزقنی و سائر الطالبین طواف بیت الله

و شد شهید که این مختصر لیست از مسائل حج
تمتع که مکنت به کسان نیست که از مکه معظمه
زیاده از شانزده فرسخ دور باشند و از این
اقل خدام شریفان و ائمه و فضلاء الله
مانند سرائی حائری و ابن العالم الموقر المرحوم
بالموتی محمد حسن انصاری و زاهد عالم
مقامه و ضاعفت. این باب از عبادت
منتخب نمود از مسائل اکبر و از مجربین
جمعی از برادران دینی و اخلاء یقینی و
فقهای الله و آیام فی الطاعات و العبادات
و رزقنی و سائر الطالبین طواف بیت الله

الحرام واداء مناسك حجة الاسلام على النقيج
 المقررة في شريعة سيد الانام في عامنا هذا
 وفي كل عام بحمد والى الطيبين الطاهرين
 المعصومين ائمة الامامية عليهم وعليهم
 صلوات الله المبركة المحقق المبين
 في سنة الف واربعمائة واربعمائة وخمسة
 وثمانين سنة من الهجرة النبوية من الان الى
 يوم الدين في شهر ربيع الثاني من سنة الف واربعمائة
 ومائة وخمسة وعشرين سنة من الهجرة النبوية من الان الى
 مكة معظمه وكعبة محترمة زادها الله
 تعالى شانها العزيز عزاء وشرفا بمقدار مذكو
 شانزده فرسخ كه حج تمتع باشد مركبت

الحرام واداء مناسك حجة الاسلام على النقيج
 المقررة في شريعة سيد الانام في عامنا هذا
 وفي كل عام بحمد والى الطيبين الطاهرين
 المعصومين ائمة الامامية عليهم وعليهم
 صلوات الله المبركة المحقق المبين
 في سنة الف واربعمائة واربعمائة وخمسة
 وثمانين سنة من الهجرة النبوية من الان الى
 يوم الدين في شهر ربيع الثاني من سنة الف
 واربعمائة واربعمائة وخمسة من الهجرة النبوية
 في مكة معظمه وكعبة محترمة زادها الله
 تعالى شانها العزيز عز و شرفا بمقدار مذكو
 شانزده فرسخ كه حج تمتع باشد مركبت

از عمر و مقدم مروج متاخر که عبارت از آخری
 حج تمتع مرکب از دو عمل است اولی را که
 مقدم است از عمر و میگویند و دومی را که
 مؤخر است حج میگویند و این دو را
 مشتمل نمودیم بر دو باب باین درمستثنی
 عمره و باین درمستثنی حج و نیز درمستثنی
 نیز درمستثنی البیضاء و نیز درمستثنی
 دایره که قبل از نشریه و نیز درمستثنی
 مقدم بر ثواب حج را مجنون و روایت صحیح
 که در این باب از حضرت امام بحقی فاطم
 حنفی بن محمد الصادق علیهما و علی ابائهما و

از عمر و مقدم مروج متاخر که عبارت از آخری
 حج تمتع مرکب از دو عمل است اولی را که
 مقدم است از عمر و میگویند و دومی را که
 مؤخر است حج میگویند و این دو را
 مشتمل نمودیم بر دو باب باین درمستثنی
 عمره و باین درمستثنی حج و نیز درمستثنی
 نیز درمستثنی البیضاء و نیز درمستثنی
 دایره که قبل از نشریه و نیز درمستثنی
 مقدم است بر حج و این درمستثنی حج
 که در این باب از حضرت امام بحقی فاطم
 حنفی بن محمد الصادق علیهما و علی ابائهما و

اولادها الطاهرين المعصومين الغر الميامين
 افضل الصلوات والسلام من الله رب العالمين
 روایت شد از پدر بزرگوارش از ابناء
 عالم قدس از حضرت رسول الله صلی
 علیه و آله و ان ایشان گفته بودند که رسول الله صلی
 علیه و آله فرمود که هر کس مرا در حق خود
 بخیر بگوید و مرا در حق خود بخیر بگوید
 من او را از آتش دوزخ نجات دهم پس فواید شد
 از من حج و من مرد بسیار مالدار می بیناشم
 امر فرمایم که من در مال خود عملها و کارها
 بکنم از برای خداوند متعال تا برسم بواسطه

اولادها الطاهرين المعصومين الغر الميامين
 افضل الصلوات والسلام من الله رب العالمين
 روایت شد از پدر بزرگوارش از ابناء
 عالم قدس از حضرت رسول الله صلی
 علیه و آله و ان ایشان گفته بودند که رسول الله صلی
 علیه و آله فرمود که هر کس مرا در حق خود
 بخیر بگوید و مرا در حق خود بخیر بگوید
 من او را از آتش دوزخ نجات دهم پس فواید شد
 از من حج و من مرد بسیار مالدار می بیناشم
 امر فرمایم که من در مال خود عملها و کارها
 بکنم از برای خداوند متعال تا برسم بواسطه

ان بان ثواب و اجر یکہ حاجبها بان رسیدند
امام علیہ السلام فرمودند کہ حضرت رسول
صلی اللہ علیہ وآلہ بان شخص اعرابی فرمودند
کہ نظر کن بگو اے قبیلہ بنی سہیل کہ امام اینکو
طلای سُرُخ باشد زیرا کہ تو وقتا بان را
در راه خدا افتادی و از بنی سہیل ہستی
اجر و ثوابی کہ حاجبها بان رسیدند
و کافیست ہمین علامت از او کہ پنداشت
از برای تشکر و موفقیں بحسب سر زقی اللہ ذلک
باحسن الوجه و اسم المسالك بعد از اینکہ دل
و دیدہ ات با پنداشت شریف صحیح حرم

ان بیان ثواب و اجر یکہ حاجبها بان رسیدند
امام علیہ السلام فرمودند کہ حضرت رسول
صلی اللہ علیہ وآلہ بان شخص اعرابی فرمودند
کہ نظر کن بگو اے قبیلہ بنی سہیل کہ امام اینکو
طلای سرخ باشد زیرا کہ تو وقتا بوقت
در راه خدا افتادی و از غنای دنیا و دنیا
اجر و ثوابی کہ حاجبها اما بر سر تو است
و کافیست همین علامت بر تو است و این نشان
از برای تشکر و موفقیں بحسب سر زقنی اللہ ذلک
باحسن الوجه واسلم المسالك بعد از اینکہ دل
و دیدہ ات با پندیت شریف صحیح حرم

و روشن شد شروع می نمایم در مفسود و پیر
 میگوئیم که باب اول در مسائل عمره است
 که باید پیش از حج آنرا بجای آورد بدانکه
 عمره مشتمل بر پنج قسم است اول تحریر از مبیقات
 از مبیقات آنست که چنانکه در مسکن و آن
 ذواتی که از آن برای عمره میروند و آنجا است
 مسجد نبوی و آنکه احرام را با آنجا است و
 حجتی که در آنجا است و آنجا است و آنجا است
 برای بن و قرن المنازل است از برای طائف
 و ادعی است برای عرفی و افضل آن
 مسلخ معروف است و هر کس در هر مبیقاتی از این

و روشن شد شروع می نمایم در مفسود و پیر
 میگوئیم که باب اول در مسائل عمره است
 که باید پیش از حج آنرا بجای آورد بدانکه
 عمره مشتمل بر پنج قسم است اول تحریر از مبیقات
 از مبیقات آنست که چنانکه در مسکن و آن
 ذرات آیه است برای هر یک از آنهاست
 مسکن آنست که احرام را با آنجا است و
 حجت آنست که در آنجا است و بلیغ است از
 برای بن و قرن المنازل است از برای طائف
 و ادعی است برای عرفی و افضل آن
 مسلخ معروف است و هر کس در هر مبیقاتی از این

میفتاها محمد شود جایز است و آن میفتاها از
برائے او است و اهل آن میفتات نباشد
در وقت طواف خانه خداوند متعال سیم
نماز طواف چهار رکعتی است و نماز و هر
پنجم تقصیر است اگر کسی در وقت طواف
پس از بیابان مشرف شود و بگوید یا علی
در احرام عمره است یا در احرام حج یا از
برای آن مقلد یا در سیرت یا در شهادت
کذا نشان مؤدرا و اول ذی بعد و مؤلد میشود
استحباً بشد در اول ذی الحجة من جملة شهادت
گرفتن و ناخن چیدن و نوره کردن و منجلة

میفتاها محمد شود جائز است و آن میفتاها از
برائے او است و اگر اهل آن میفتات نباشد
در وقت طواف خانه خداوند متعال میسر
نماز طواف چهار رکعت سجده و قنوت و
پنج مرتبه تفسیر بسم الله الرحمن الرحیم
پس این باب مشتمل بر پنج فصل است
در احرام عمره و استسقاء و عمل در آن
برای آن مقلد نماز و سجدات و غیره
کذا شأن مؤدرا و اول ذی بعد و مؤلد میشود
استحبنا لبش در اول ذی الحجة من جملة شرب
گرفتن و ناخن چیدن و فور کردن و منجلة

غسل نمودن در روز احرام بلکه احوط اینست
 که غسل احرام نکرده شود و اگر بعد از غسل و
 قبل از احرام حدث شود و یا بجا بیاید و در پیشگاه
 که جایز نیست از آن ایستادن و یا از پوشیدن و
 خوریدن و بنوعی و غیره از آن غسل را عادت
 نماید و در این باب از احرام و جواز
 شستن با آب سرد و یا با آب گرم و جابز
 است آنکه در روز و شب هرگاه که بکشد
 و اگر در وقت فریضه بخواند حرم شود
 احوط این است که اکتفا بنماز فریضه قبل
 از احرام نکند بلکه بعد از فریضه نمازها را

غسل نمودن در روز احرام بلکه احوط اینست
 که غسل احرام نکرده شود و اگر بعد از غسل و
 قبل از احرام حدث شود و یا بجا بیاید و در پیشگاه
 که جایز نیست از آن ایستادن و یا از پوشیدن و
 خوریدن و بنوعی و غیره از آن غسل را عادت
 نماید و در این باب در بعضی از کتب آمده است
 شستن با آب سرد یا گرم یا با آب و خاک و حائز
 است از آنکه در روز و شب هرگاه که بکشد
 و اگر در وقت فریضه بخواند حرم شود
 احوط این است که اکتفا بنماز فریضه قبل
 از احرام نکند بلکه بعد از فریضه نمازها را

نیز عمل آورد و اگر قبل از فریضه نبیند یا آورد
 با کسی نیست اگر چه اختلاف احتیاط است و اگر وقت
 فریضه نباشد و لکن نماز قضاء مرد مرده داشته
 باشد قوی نزد احقر و از اینها نیز بدین این
 نماز است چنانچه قوی تحت سابقه از اینها
 مستحبی است نیز از آنکه که نماز قضا
 در وقت داشته باشد در هر روز که از آن
 و اگر قدری در وقت تمام نماز نباشد یا مرد
 بعد از آن شش رکعت نماز احرام واجب است
 یا چهار رکعت یا دو رکعت از اینها خواهد بود
 و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که خواهد

نیز عمل آورد و اگر قبل از فریضه نیت نماز آورد
 با آن نیست اگر چه تفاوت احتیاط است و اگر وقت
 فریضه نباشد و لکن نماز قضاء مرد مرده داشته
 باشد قوی نزد ائمه و از شیعیان نیز بدین
 نماز است چنانچه قوی تحت سابقه از حدیث
 مستحبی است نیز از آنست که که از قضا
 در وقت داشتند در هر روز یک رکعت
 و اگر قدری در وقت تمام نماز باشد و اگر
 بعد از آن شش رکعت نماز احرام واجب است
 یا چهار رکعت یا دو رکعت آنرا نیز خواهد بود
 و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که خواهد

بخوانند و کند در هر رکعة اول بعد از حمد قل هو الله
 و در رکعة دوم قل يا ايها الكافرون بخوانند و بگو
 تراست و فخير الشئ که بعد از غسل جامه نما
 احرام را بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 و از آنجا که بپوشند تا بعد از نماز و در احرام
 واجب است که در هر رکعة اول پس از تشهد در سجده
 احرام که در رکعة اول و در رکعة دوم و در رکعة سوم و در رکعة چهارم
 احوط است که در هر رکعة اول پس از تشهد در سجده
 که زدن نکند یا این بخواند که سر هر طرفی از
 لنگرادر طرف دیگران فرو کند و اینک باید
 تا برانویاشد بلکه احوط اینست که بلند تر باشد

بخوانند و نگوید سر رکعت اول بعد از حمد قل هو الله
 و در رکعت دوم قل یا ایها الکافرون بخوانند و بگو
 تراست و غیر الشک که بعد از غسل جامه غایب
 احرام را بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و اگر بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 احرام را بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 احوط را بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 که زدن نکند یا بنمخو کند که سر هر طرفی از
 لنگرادر طرف دیگران فرو کند و لنگر باید
 نابزانی باشد بلکه احوط اینست که بلند تر باشد

ناساق و از طرف بالا از بالای ناف باشد
 که ناف از پهلوی پنهان شود و سر را
 قسمی بپوشد که در دوش را بکشد مثل عبا
 که این قسم اقرب به عبا است و در جامه
 احرام چند چیز نهی است اول آنکه باید باشد
 حتی از خون و عرق و زردی و زردی و زردی
 ایند و جامه از جامه عبا و زردی و زردی
 الا در حق زنهاد و زردی و زردی و زردی
 جایز است مع الکراهة بلکه اخیاط در حق ایشان
 نیز تَرَكَ السُّنَّةُ زیرا که قول مجرمة آن از برای زنان
 نیز میباشد پس اخیاط از برای زنان اینست

ناساق و از طرف بالا از بالای ناف باشد
 که ناف از پهلوی پنهان شود و سر را
 قسمی بپوشد که در دوش را بکشد مثل عبا
 که این قسم اقرب به عبا است و در جامه
 احرام چند چیز نهی است اول آنکه باید باشد
 حتی از خون و عرق و زردی و زردی و زردی
 ایند و جامه از جامه عبا و زردی و زردی
 الا در حق زنهاد و نه در جامه و زردی و زردی
 جایز است مع الکراهة بلکه اخیاط در حق ایشان
 نیز تَرَكَ السُّنَّةُ زیرا که قول مجرمة آن از برای زنان
 نیز میباشد پس اخیاط از برای زنان اینست

که احرام آنها نیز از جنس حریمها باشد و ختنی را اینجا
 ملحوظ کرده است علی الاحوط الاقوی پس باید جامه
 احرام را و نیز از جنس حریمها باشد و مراد از حریم
 حریم خالص است پس در محاط از حریم و غیره
 ضرر ندارد حتی از برای آنکه پشم یا پخته ضرر ندارد
 آنکه در نماز بر تن باشد و کما هو المأثور باشد
 چنانچه در کتابها آمده است و سفید باشد
 سیمه آن را و از برای مردان باید دوخته
 نباشد اما زنان پس ضرر ندارد از برای ایشان
 جامه دوخته چه جامه احرام و چه جامه غیر احرام و
 اقل جامه احرام دو جامه است پس ضرر ندارد و زیاده

که احرام آنها نیز از جنس حریمها باشد و ختنی را اینجا
 ملحوظ کرده است علی الاحوط الاقوی پس باید جامه
 احرام را و نیز از جنس حریمها باشد و مراد از حریم
 حریم خالص است پس در محاط از حریم و غیر حریم
 ضرر ندارد حتی از برای آنکه پنهانچه ضرر ندارد
 آنکه در نماز بر تن کلاه یا کلاه بر باشد بشرط
 چنانچه در آنجا که در سجده بر زمین باشد
 سیمه آن را از بدن بردارد و در آن باید دوخته
 نباشد اما زنان پس ضرر ندارد از برای ایشان
 جامه دوخته چه جامه احرام و چه جامه غیر احرام و
 اقل جامه احرام دو جامه است پس ضرر ندارد در آنجا

از دو بجای مرچینا پنجه خورند و نهند بلبل اند و جگر
بعد از پوشیدن محرم شدن با یکی از آن بجای مرچینا
لازم نیست که همیشه این دو بجای مرچینا پوشیده
باشد بلکه اگر میخواهند که هر یک از این دو بجای مرچینا
دو سراسر نهند و چنانچه این دو بجای مرچینا
در هر از آن سراسر که در هر یک از این دو بجای
است و آن باید که در هر یک از این دو بجای
نیست و این قسم باشد که در هر یک از این دو بجای
احرام عمره تمتع قربه الى الله بعد نیت کند که خداوند
محرم میشود و محرم شد بعد تمتع حجه الاسلام
واجب قربه الى الله بلکه همان نیت قربه کافیست

از دو بجای مرچینا پنجه خورند و نهند بلبل اند و جگر
بعد از پوشیدن محرم شد با یکی از آن بجای مرچینا
لازم نیست که همیشه این دو بجای مرچینا پوشیده
باشد اگر میخواهند که هر یک از این دو بجای مرچینا
دو سر از نذر و چیزهای دیگر اینک غصه و ناله
و سر از آن سر را که در زیر زانو است
است و آن باید که در زیر زانو باشد و در زیر زانو
نیست و این قسم باشد که در زیر زانو و در زیر زانو
احرام عمره تمتع قربه الى الله بعد نیت کند که خداوند
محرم میشود و محرم شد بعد تمتع حجة الاسلام
واجب قربه الى الله بلکه همان نیت قربه کافیست

نیت خوب لازم نیست علی الاصول و بلافاصله
 بعد از نیت تلبیه بگوید اگر نیت اولی محرم
 شدن و غیره تمنع را بدان نیت حاصل باشد کافی است
 در محرم شدن و تلبیه و دیگر دعا و دعاچه اگر از غیر
 تلبیه نام پیش از بعد از نیت است اگر چه بگوید
 کافی است و غیره اما اگر نیت است که خود را از خود
 جدا کند یا از دیگران جدا کند یا از معنی محرم شدن
 اینها را بگوید یا از دیگران جدا کند یا از معنی ترک
 می نمایم آن اشیا بیکه محرم باید ترک کند و بر
 خود حرام کرد اینهم از اقربة الی الله تعالی تنذیر
 نیت روزه که روزه بپزند نیت می نماید و مستحب
 میشود

نیت خوب لازم نیست علی الاغوی و بلا فاصله
بعد از نیت تلبیه بگوید اگر نیت اولی محرم
شدن و تبرع را بدان نیت قصد باشد کافی است
در محرم شدن و تلبیه و در سجده و وجوه احرام را بغیر
تسبیح هم پیش از بعد از نیت احرام بیان کند
و آنجا که نیت را از او است که شریعت را از خود
جدا کند و از او است که نیت معنی محرم شدن
اینها را بگوید و از او است که نیت ترک
میخواهم آن اشیا یعنی محرم باید ترک کند و بر
خود حرام گردانم انرا قرینه الی الله تعالی تنظیر
نیت روزه که روزه کبرند نیت می نماید و متحقق میشود

احرام بذكر و كفن تنبيه و حرام میشود آن اشیا
 منقوله كه ذكر و بيان نمیشود بعضی كفن تنبيه
 تكبیرة الاحرام در نماز و لازم نیست آن اشیا بلكه
 بابت آن شركاء كند مفسد آن را و در وقت
 ترك آنها را نماز را ترك و تمام اجزاء را بپوشد
 مثل نیت ترك مفسد آن را و در ترك آن شركاء
 جاری بكنند ضرر ندارد و در ترك آن شركاء
 كه آنها را باید بلا فاصله از تنبيه حرام و در ترك
 و صورت آن اینست اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
 لَبَّيْكَ إِنَّ الْخَيْرَ وَالنِّعَةَ وَالْمُلْكَ لَكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ لَبَّيْكَ اینمقدار كفن بلا فاصله از نیت احرام

احرام بذكر و كفن تنبيه و حرام میشود آن اشیا
 منقوله كه ذكر و بيان نمیشود بعضی كفن تنبيه
 تكبیرة الاحرام در نماز و لازم نیست آن اشیا بلكه
 بابت آن شركاء كند مفهومی از نماز و نیت
 ترك آنها را نماید بلكه قصد اجمالی كافیست
 مثل نیت ترك مفهومی از ترك شركاء این است
 جاری بكنند ترك را در هر صورتی كه باشد
 كه آنرا باید بلا فاصله از تنبيه حرام در نماز
 و صورت آن اینست اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
 لَبَّيْكَ اِنَّ الْكُفْرَ وَالنِّعَةَ وَالْمُلْكَ لَكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ اَلْبَيْتُ اَبْنَمَقْدِسُ كَفَنُ بِلَا فاصله از نیت احرام

[illegible]

142-1

واجب است در عمره طواف بیت الله هفت شوط
 بکشد که در روز و در این طواف شریعت پنج چیز
 اول طهارت از نجاست حتی از نجاست که در
 معفو است علی الاحوط در طواف طهارت از حد
 حتی از حد است اگر چه در طواف طهارت
 نیت پس بعد از آن نیت طواف طهارت
 که هفت شوط دور بیت الله بکشد و نیت
 تمتع قربه الی الله پیغمبر را بگوید یا الله یا
 کردن بان که این قدر که بکشد و نیت است بکشد
 همانجا که ابتدا کرد و همانجا باید ختم کند و یقین بان
 باید هم رساند من باب مقدمه علیه در ختم قدر

واجب است در عمره طواف بیت الله هفت شوط
 بکشد که هر روز دو بار این طواف شرط است چند
 اول طهارت از نجاست حتی از نجاست که در
 معفو است علی الاحوط در طواف طهارت از حد
 حتی از حد است اگر چه در طواف طهارت
 نیت پس بعد از آن نیت طواف طهارت
 که هفت شوط دور بیت الله بکشد و نیت
 تمتع قربه الی الله پیغمبر را بگوید یا ایها
 کردن بان که اینقدر که بکشد و نیت است بکشد
 همانجا که ابتدا کرد و همانجا باید ختم کند و یقین بان
 باید هم رساند من باب مقدمه علیه در ختم قدر

زیادتر کند تا یقین برسد و عمل عجل شروع کرده باشد
 خیر است که اول رو کند بجهت و نیت کند بعد از آن
 جانب چپ را عاده حج بکند و شروع کند ششم
 آنکه خانه را از جهت طواف جانب چپ
 قرار دهد و اگر بایستد در آن حال طواف برآید
 و عاده حج بکند و در هر بار نیت کند پس برگردد
 و عاده حج بکند و در هر بار نیت کند و صدق عرفی که
 جانب چپ را نیت کند است کافیست ^{هفت}
 اینکه جمیع بدن طواف کننده باید خارج باشد از
 حتی از شانه سر و آن که در در و سر خانه است اگر ^{هد} ^{مخبر}
 دست بخانه برساند بخوبی که جانب چپ را نیت ^{کرد}

زیادتر کند تا یقین برسد و عمل عجل شروع کرده باشد
 خیر است که اول روز کند بجز و نیت کند بعد از آن
 جانب چپ را عاده حج بکند و شروع کند ششم
 آنکه خانه را از بیرون طواف کند و طواف جانب چپ خود
 نماید و اگر بایستد در آن حال طواف برآورد
 و عاده حج بکند و در آن حال طواف کند پس برگردد
 و عاده حج بکند و در آن حال طواف کند و عرفی که
 جانب چپ را طواف کند و در آن حال طواف کند
 اینکه جمیع بدن طواف کنند باید خارج باشند از
 حتی از شاندروان که در رد و سر خانه است اگر میخواهد
 دست بخانه برساند بخوبی که جانب چپ را طواف کند

پس بایستند و دست خان به پوساند بعد بر کرد و بنجا

چرا باز محاذی خانه کند و برود ^{هشتم} اینکه در

جبهه حاکم طواف باید مابین خانه و مقام ^{هم} این

علی نبی و اله و علیه السلام باشد ^{نهم} این که در

باید در جمع حال و ^{دهم} این که در

چرا همه عباد را باید ^{یازدهم} این که در

و ازاد اهل خانه ^{بیستم} این که در

ان واقع سازد ^{سی و دوم} این که در

نه کم و نه زیاد بلی ^{سی و سوم} این که در

باب المقدم لازم است ^{سی و چهارم} این که در

و اگر شک کند در عدد ^{سی و پنجم} این که در

پس بایستند و دست خان به پوساند بعد بر کردنجا

چرا باز عادی خانه کند و بود هشتمی اینکه در

جیب مع حالات طواف باید مابین خانه و مقام ^{هم} این

علی نبی و اله و علیه السلام باشد که در آنجا

باید و جمع حال و آنرا در آنجا است که در آنجا

چرا اسماء عبد و ابی طالب و در آنجا در آنجا

و آنرا داخل خانه است که در آنجا در آنجا

آن واقع سازد که در آنجا در آنجا

نه کم و نه زیاد بلی و در آنجا در آنجا

باب المقدم لازم است و باید که در آنجا

و اگر شاک کند در عدد شوطهای طواف پس

اگر شك بعد از فراغ باشد اعتبار به بان شك
 نیست اگر پیش از تمام شدن باشد باطل میشود
 طواف واجب لازم میشود عاده بخلاف طواف
 مناسبت اگر چه باشد که بنا بر این بگذازد و
 تمام کند عاده و ساقیه و مانند اگر در طواف
 واجب باشد که وقت نرسد اگر شك کند
 که ایستاده باشد که بازشد اعتبار ندارد طواف
 او صحیح است عاده و ساقیه و مانند اگر میخواهد
 احتیاط کند استیناف کند ضرر ندارد یا زود
 موالات است یعنی بهم بجا آوردن شوطها را
 بخوبی متعارف و این موالات عرفیه در چهار شوط

اگر شك بعد از فراغ باشد اعتبار به بان شك
 نیست اگر پیش از تمام شدن باشد باطل میشود
 طواف واجب لازم میشود عاده بخلاف طواف
 مناسبت اگر چه باشد که بنا بر این بگذازد و
 تمام کند عاده و ساقیه و مانند اگر در طواف
 واجب باشد که وقت نرسد اگر شك کند
 که ایستاده باشد که بازشد اعتبار ندارد طواف
 او صحیح است عاده و ساقیه و مانند اگر میخواهد
 احتیاط کند استیناف کند ضرر ندارد یا زود
 موالات است یعنی بهم بجا آوردن شوطها را
 بخوبی متعارف و این موالات عرفیه در چهار شوط

اول لازم است مطلقاً علی الاحوط و در سر شوط
 باقی باشد و در سر پس اگر در شرائع این سر شوط عند
 شروع و در بعد از تمام شدن چیزی سر شوط اول
 مثل اینند زن حایض و غیره در سر شوط و مثل
 آن برود سعی در او روا نماید و بعد از آن
 بیاید بقیه شرائع و در سر شوط و اگر
 مفصل مذکور شد و در سر شوط و اگر
 و چیزی ذکر نمایم در سر شوط و اگر
 مستحب است بوسیدن حجر الاسود و در بر گرفتن
 آن و اگر ممکن نباشد فلا دست بآن بمالد و اگر
 نباشد سلام کند بخواند بدهست و مستحب

اول لازم است مطلقاً علی الاحوط و در سر شوط
 باقی باشد و در سر پس اگر در شرائع این سر شوط عند
 شروع و در بعد از تمام شدن چنانچه سر شوط اول
 مثل اینند زن حایضه شریعتاً در این سر شوط مثل
 آن برود سعی نماید و اگر نماید و بعد از آن بماند
 بیاید بقیه را همان سر شوط از آن سر شوط
 مفصل مذکور است و در این سر شوط اگر
 و چیزی ذکر نماید در این سر شوط اگر
 مستحب است بوسیدن چهره الاسود و در بر گرفتن
 آن و اگر ممکن نباشد فلا دست بماند و اگر
 نباشد سلام کند بخواند بدهست و مستحب است

در بر گرفتن جمیع رکعات و مستحب است بوسیدن
 رکن بمائی و عرفی و مستحب است در بر گرفتن بمائی
 در شوط هفتم و خبر از آنکه **فصل** یمن در نماز
 طواف است که **الایمان** و **یا جمعه** عمره است و در
 نماز در میان جمیع رکعات سه بار **یا هدی** میخوانند
 و جمیع آنرا در رکعت اول سه بار میخوانند و
 مقام یمن آنست که اگر کسی در رکعت اول حضرت
 در آنست یا **یا هدی** یا **یا هدی** و هر کس نماز نیت
 میکند که دو رکعت نماز عمره تمتع بجا آورد
 پس بذا له الله و غیر است باین جبر و اخفات و
 هر سوره بعد از حمد بخواند مجرب است لکن بعضی

الشست که در رکعه اول قل هو الله و در رکعه
 دوم قل یا ایها الکافرون بخواند فصل پنجم
 در سعی ما بین صفا و مروه است که این نیز از اع
 عمره و تمتع است بدان که بعد از آنکه معتمر از طواف
 عمره تمتع فارغ شده باشد بین کعبه و صفا و مروه
 صفا و مروه باید رفت و از صفا به جهت آنکه
 از صفا بسوی مروه رود و باید از این راه که
 صفا کند و برود تا به مروه و در این راه
 بعد از هر که در از مروه بسوی صفا که این یک شوط دیگر
 است تا تمام شود و کامل گردد هفت شوط که
 شوط آخر از صفا بمروه خواهد بود یعنی هفتم

الشست که در رکعه اول قل هو الله و در رکعه
 دوم قل یا ایها الکافرون بخواند فصل پنجم
 در سعی ما بین صفا و مروه است که این نیز از اعمال
 عمره و تمتع است بدان که بعد از آنکه معتمر از طواف
 عمره تمتع فارغ شده باشد بین کعبه و صفا و مروه
 صفا و مروه باید رفت و از صفا به مروه و از مروه به صفا
 از صفا بسوی مروه و از مروه به صفا باید رفت و این را دو بار
 صفا کند و برود تا مکه و در مکه دو بار صفا کند
 بعد از آنکه برسد از مروه بسوی صفا که این یک شوط دیگر
 است تا تمام شود و کامل گردد هفت شوط که
 شوط آخر از صفا بمروه خواهد بود یعنی ختم هفت

شروط بمرور خواهد شد مغیر است در این
علم و چند چیز اول نیت قصد میکند که
هفت شرط سعی میکند مابین صفا و مرور از برای
عمر و متنتیر با کیفیت التماس الی الله و غیر اینکه
این الله را خدا کند و ضم آن را بمرور اقوی اینست
که بعد از مرور از مرور مرور مرور است لکن
این را بر این که اگر این را فایده کند که در شرح
بچسباند، اما باید بود و بگوید صفا و ختم
و رسیدن بمرور بچسباند سرانگشتان پا و مرور
و این را یک شرط حساب کند و بگوید همین نحو
و این را شرط دیگر حساب کند و اگر در این بگوید صفا

شروط بمرور خواهد شد مغیر است در این
علم و چند چیز اول نیت قصد میکند که
هفت شرط سعی میکنم مابین صفا و مرور از برای
عمر متنترین الیه التوبه الی الله و غیر اینکه
از الله جدا نکند و خیم آن را بمرور اقوی اینست
که بعد از هر روز مرزا و مرتبه باشد است لکن
اندر این امر اگر کسی را فایده کند که در شرح
بچسبانند اما باید بود و بگوید صفا و درخت
و رسیدن بمرور بچسبانند سرانگشتان پا را بمرور
و اینرا یک شوط حساب کند و بر کرد همین نحو
و اینرا شوط دیگر حساب کند و اگر در ابتدا بگوید

بالاسرود و نه را می نیت کند و سر از پر شود و
 بسوی مرید دیگر حاجت می رسد از این پاشنه با
 موضع ساق نیت چنانچه در ختم مبرور اگر
 قدری در دتر و بیشتر بود و دیگر حاجت می رسد
 سر انگشتان مبرور و در دست راست که در دست
 چپ او سر دایره و در دست چپ او سر دایره
 منعارف مبرور و اگر در دست راست و در دست
 ساق منعارف مبرور و در دست راست و در دست
 منعارف مبرور و اگر در دست راست و در دست
 مابین صفا و مبرور باشد و بتوان از این مبرور
 راه برود و بخود منعارف نه این که جستن کند بی

بالاسرود و نه را می نیت کند و سر از پر شود و
 بسوی مرید دیگر حاجت می رسد از این پاشنه با
 موضع ساق نیت چنانچه در ختم مبرور اگر
 قدری در دتر و بیشتر بود و دیگر حاجت می رسد
 سر انگشتان مبرور و در دست راست که در دست
 می آید و در دست چپ که در دست راست است و در
 منقار و مهر و اگر در دست راست و در دست
 ساق معلوم نباشد و اگر در دست راست معلوم
 منقار نیست بلکه بمطالع مراد که موجب صدق
 مابین صفا و مروء باشد و بتوان از اینها نمود و پیچ
 راه برود و نحو منقار و نه اینکه جستن کند بی

نشد و کند رفتن هر دو به عجب است مستجاب است

مابین منار اول و دوم هر دو له کند بلکه احتیاطا

اینست که هر دو له را از راه نکند هر دو له عبارتست

از راه رفتن شد است مثلاً شش شش مر اینکه در وقت

سر زدن از منار برو پیش از منار شد و سر برو

در سر برو اگر منار اگر آنکه در بخود منقری شود

نویسند که در منار که از راه از هفت شوط

بجای آنکه در منار که از راه از هفت شوط

شک در ز باد کند با قطع بپند که هفت شوط

بعل او مرده انشک اعتبار نداسد و اگر شک کند

میان دو و چهار و با سپریخ و با پنج و هفت مثل

ذکر

نشد و کند رفتن هر دو به عجلت مستحب است

مابین منار اول و دوم هر چه که کند بلکه احتیاطا

اینست که هر دو له را از راه نکند هر دو له عبارتست

از راه رفتن شد است مثلاً شش شش مر اینکه در وقت

سر زدن از منار برو پیش از منار شد و سر برو

در هر دو راه بر سر منار اگر کسی در جوقه قریب

نشیند و در هر دو راه بر سر منار از راه رفتن شود

بجای آنکه در هر دو راه بر سر منار خواهد شد اگر

شک در هر دو راه کند با قطع اینکه هفت شود

بعل او مرده انشک اعتبار ندارد و اگر شک کند

میان دو و چهار و با سی و پنج و با پنج و هفت مثل

ذلک السعی باطلست و باید از سر گیرد سعی را
 و احوط آنست که سعی با طهارت از حدث باشد
 چنانچه احوط در آن مراعات موالاست مثل
 طواف فصل پنجم در تقیید آنست که آن نیز
 از اعمال عمره منعه است و آنکه واجب است که عمره
 بعد از فارغ شدن از سوره برادر باشد
 نیت کند باینجه که روزه و یا در روز
 از عمره منعه واجب است و اگر در روز نیت
 مفدا در روزی سرباز پس با شارب با بر و با بکیر
 بعضی از تلخها را و گرفتن تمام ناخنهای انگشتان
 نیز بے عید است و احوط آنست که بمقراض و منحو

ذلک السعی باطلست و باید از سر گیرد سعی را
 و احوط آنست که سعی با طهارت از حدث باشد
 چنانچه احوط در آن مراعات موالاست مثل
 طواف فصل پنجم در تقیید آنست که آن نیز
 از اعمال عمره منعه است و آنکه واجب است که عمره
 بعد از فارغ شدن از سوره برادر باشد
 نیت کند باینجه که روزه و یا در روز
 از عمره منعه واجب است و اگر در روز نیت
 مفدا در روزی سرباز پس با شارب با بر و با بکیر
 بعضی از تلخها را و گرفتن تمام ناخنهای انگشتان
 نیز بے عید است و احوط آنست که بمقراض و منحو

که کند بهر اشیدان بعضی و در سر عمره و در وقت از احرام
 و طواف و سعی سر کند به پنج شستن از عمره و تقصیر
 نمودن شخص معتبر محل میشود و حال میشود و بر او
 جمیع چیزها که در احرام است و بر او سبب احرام
 و غیر این احرام را در اول ایام حج بیان میباشد بعد
 از بیان احرام و سرزمین حرم است الله تعالی را بپای
 در احرام است ایام و ایام است اول احرام
 که در ایام و در روز و در عرفه و در
 و طواف در مشعر و در شب چها سر رفتن در
 منی بعد از عشر پنجم و در حجره عقبه در روز
 عید و منی ششم قربانی کردن در آنجا

[illegible]

هفتاد و سه روز استیلا بعد از آن هشتاد و سه
 کردن خانه کعبه در همان روز بعد از آن می فرماید
 دو رکعت نماز طواف در مقام این مسجد هر روز
 سعی صابین صفا و مرویه باز دهیم طواف نشاء
 رواند دهیم دو رکعت نماز طواف نشاء هر روز
 عود بسوی می شبانه دهیم باز دهیم در میان
 چهل و سه روز هر روز یک بار کعبه را در روز
 باز دهیم و در آن دهیم به هر یک از اینها
 سنک سر بنه زدن و کاهن لازم میشود و باید بران
 مانند ماندن شب بزدیم و سر و جرات در روز سیزدهم
 پس این باب بعلاوه فصلی از برای بیان محرمات احرام

هفتاد و سه روز استیلا بعد از آن هشتاد و سه
 کردن خانه کعبه در همان روز بعد از آن می فرماید
 دو رکعت نماز طواف در مقام این مسجد هر روز
 سعی صابین صفا و مرویه باز دهیم طواف نشاء
 رواند دهیم دو رکعت نماز طواف نشاء هر روز
 عود بسوی می شبانه دهیم باز دهیم در میان
 چهل و سه روز هر روز یک بار کعبه را در روز
 باز دهیم و در آن دهیم به هر یک از اینها
 سنک سر بنه زدن و کاهن لازم میشود و باید جوان
 مانند ماندن شب پزدهم و سرتوج بر او در روز سیزدهم
 پس این باب بعلاوه فصلی از برای بیان محرمات احرام

مشمول به چند فصل است و قبل از شروع در فصول

باید این مباحث را در پیش میبرد تا بعد از آن

اجمالاً پس میگوئیم بدان طریق که متعین است که هر

شود شش روز در یک بار و فصل از هر روز شش

در این مبحث در مکه بلکه در مسجد الحرام بلکه تحت

بهره از این مبحث در هر چه از آن است که در این

که از این مبحث در هر چه از آن است که در این

و در این مبحث در هر چه از آن است که در این

ششم است و باید در معنی میبایست عبادت

خصوصاً در مساجد حنیف و روز نهم میروند در

عرفات و مکه که ظاهر شد و اول ظاهر نیست میکنند

مشمول به چند فصل است و قبل از شروع در فصول

باید این مباحث را در پیش میبرد تا بعد از آن

اجمالاً پس میگوئیم بدان طریق که متعین است که هر

شود شش روز در یک بار و فصل از هر روز شش

در این مبحث در مکه بلکه در مسجد الحرام بلکه تحت

نیز از شش روز در یک بار است که در این

که از این است که در این وقت احرام جمع میکند

و در این است که در این وقت احرام جمع میکند

ششم است که در این وقت احرام جمع میکند

خصوصاً در مساجد حنیف و در این وقت احرام جمع میکند

عرفات و مکه که در این وقت احرام جمع میکند

که وفات در این عرفات میکنم از برای حجة الاسلام
 واجب فرموده الهی الله تعالی فرموده اند و انجا وجوبا
 از خطیبان معروف است در وفات توقف در
 و ثنا و ابی انک تصریح نموده اند که در این وقت شرعی از آنجا
 بیرون میروند و در مسجد نبوی در شهر مدینه ایستاد
 تا طلوع افتاب باشد و از آنجا که در این وقت از آنجا
 بنابر افضل منکر است و در این وقت در این وقت
 از برای حج است و در این وقت از آنجا که در این وقت
 میروند و در این وقت از آنجا که در این وقت
 بعفت منکر نزد میروند و بعفت که معین معلوم
 است و در این وقت از آنجا که در این وقت

که وفات در این عرفات میکنم از برای حجة الاسلام
 واجب فرموده الهی الله تعالی فرموده اند و انجا وجوب
 این عمل را عز و رب مستحبست و وفات توقف در
 وقت او ایضا که تصریح نموده اند و در این وقت شرعی از آنجا
 بیرون میروند و در این وقت در شهر میمانند
 و طلوع افتاب نیست از این جهت که اسلام و انجا
 بنا بر افضل منکر است و در این وقت در شهر میمانند
 از برای حج است و در این وقت در شهر میمانند
 میروند و در این وقت در انجا سه مرتبه میروند و در این وقت
 بعفت سنگ نهد و میروند و میروند که معین معلوم
 است و در این وقت در این وقت در این وقت

مردان سر میباشند زنان تقصیر میکنند در تمام این
 سه عمل باید بانیّت باشند مثل سایر اعمال حج بعد از آن
 بیرون میروند بسبت مکه و بانیّت هفت شود
 طواف میکند چهل و چهار حبه از اسلام بهمان قسم که
 در کوفه است و در شرف است و بعد از آن دو رکعت نماز
 میکنند در مقام ابراهیم بنا بر نماز طواف حبه الاسلام
 بعد از آن سجده کند و این مقام و مرده هفت شوط
 بان حبه کند و این مقام و این هفت شوط
 نسأ میکند بعد از آن دو رکعت نماز طواف نسأ
 میکنند در مقام ابراهیم بنا بر نماز طواف نسأ
 بعد از آن بر میگردند بسوی منی برای ماندن شب

مردان سر میبندند زنان تقصیر میکنند در تمام این
 سه عمل باید بایست باشند مثل سایر اعمال حج بعد از آن
 بیرون میروند و در بیت مکه و بایست هفت شود
 طواف میکند و حجّه حمزه الاسلام بهمان قسم که
 مردان میکنند و در شوال و در ایام زیارت و در رکعت نماز
 میکنند و در ایام زیارت و در ایام زیارت و در ایام زیارت
 بعد از آن سجده کند و در ایام زیارت و در ایام زیارت
 بان سجده کند و در ایام زیارت و در ایام زیارت
 نماز میکند بعد از آن دو رکعت نماز طواف
 میکنند در مقام ابراهیم بنیت نماز طواف
 بعد از آن بر میگردند و در ایام زیارت و در ایام زیارت

در منی بخوی بروند که وقت غروب احیاطاً در
 منی باشند پس شب یازدهم بمانند و منی با هر
 نیت و در هر روز یازدهم یک از سه چیز گفت
 سنک بزنند که مجموع بدست یازدهم سنک میشود
 با هر احوال نیت و ترتیب هر روز و هر چیز و بهمان
 نیت با هر احوال شب و روز و هر روز سنک بزنند
 روز و یازدهم و نیت و ترتیب و یازدهم و یازدهم
 که تمام میشود اعمال و نیت و ترتیب و یازدهم
 احیاطاً از صبح تا غروب باشد الا باید بماند
 شب سیزدهم و هر چه برای ثلاث کند و روز سیزدهم
 نیز و کج کند اگر چه قبل از زوال باشد و همچنین

در منی بخوی بروند که وقت غروب احیاطاً در
 منی باشند پس شب یازدهم بمانند و منی با هر
 نیت و در هر روز یازدهم یک از سه چیز لغت
 سنک بزنند که مجموع بدست یازدهم سنک میشود
 با هر اعات نیت و ترتیب هر روز و هر چیز و بهمان
 نیت با هر اعات شب یازدهم و هر روز سنک بزنند
 روز و یازدهم و نیت و ترتیب و یازدهم و یازدهم
 که تمام میشود اعمال و نیت و ترتیب و یازدهم
 احیاطاً از صبح تا غروب باشد الا باید بماند
 شب سیزدهم و هر چه برای ثلاث کند و روز سیزدهم
 نیز و کج کند اگر چه قبل از زوال باشد و همچنین

کسیکه شب بیدار بماند و بعد از غروب روضی مانند
 باشد سر و زرد و از دهم از روضی نگردد شسته باشد
 واجب نباشد بر او ماندن در شب بیدار
 سر و زرد و از دهم از روضی نگردد تمام میشود
 و از دهم از روضی نگردد و از دهم از روضی نگردد
 و از دهم از روضی نگردد و از دهم از روضی نگردد
 و از دهم از روضی نگردد و از دهم از روضی نگردد
فصل اول در احرام حج است بدانکه واجب
 واقع ساختن احرام حج در مکه معظمه و افضل
 آنکه آن در مکه معظمه است و افضل

از آن خصوص تحت فادان طار و مقام حضرت
 ابوسعید است زمان احرام حج بعد از تفصیح عمره
 تمتعت و احتیاط در اینست که در هر روز هشت
 تحریر شود برای حج و بعد از آن در هر روز هشت
 احرام سرخ صورت بزایه نماید بعد از احرام و حج
 اگر طواف نماید در هر روز هشت بار و در هر روز هشت
 و مستحبست که در هر روز هشت بار و در هر روز هشت
 نماز ظهر و باظهر و عصر و در هر روز هشت بار
 چهار رکعت و باد و سر رکعت نماز بان تفصیل که در
 احرام عمره گذشت پس بیرون رود بعد از عمره
 شدن و معنی مستحبست که بعد از احرام

از آن خصوص تحت فادان طار و مقام حضرت
 ابوسعید است زمان احرام حج بعد از تفصیح عمره
 تمتعت و احتیاط در اینست که در هر روز هشت
 تحریر شود برای حج و بعد از آن در هر روز هشت
 احرام سرخ صورت بزایه نماید بعد از احرام و حج
 اگر طواف نماید در هر روز هشت بار و در هر روز هشت
 و مستحبست که در هر روز هشت بار و در هر روز هشت
 نماز ظهر و باظهر و عصر و در هر روز هشت بار
 چهار رکعت و باد و سر رکعت نماز بان تفصیل که در
 احرام عمره گذشت پس بیرون رود بعد از عمره
 شدن و معنی مستحبست که بعد از احرام

فحاشا لانی در بیان محرمات احرام است بدو
 حرام نمیشود بر محرم هیچیک از محرمات احرام
 مگر صید از نلبیه که آن بمنزله نلبیه قتل احرام است
 در نماز بخورد گفتن نلبیه در میان احرام
 بر او حرام نمیشود و محرمات احرام چند چیز است
 که واجبست ترک آنها اولی در نذر و پیران
 صحرای و کشتن زمین و باریدن باران
 بر روی آن باشد و اینها از محرمات است
 صید با اشاره یا فروشش یا خوان که باعث صید
 کردن شود هر چند صیادش محرم نباشد و
 همچنین است خوردن گوشت آن و شرب

فحاشا لانی در بیان محرمات احرام است بدو
 حرام نمیشود بر محرم هیچیک از محرمات احرام
 مگر صید از نلبیه که آن بمنزله نلبیه قحط الاحرام است
 در نماز بخورد گفتن نلبیه در میان احرام
 بر او حرام نمیشود و محرمات احرام چند چیز است
 که واجبست ترک آنها اولی در نذر و پیران
 صحرایی و کشتن زمین و باریدن باران
 بر روی آن باشد و اینها از نلبیه است
 صید با اشاره یا فروشش یا خوار کردن باعث صید
 کردن شود هر چند صیادش محرم نباشد و
 همچنین است خوردن گوشت آن و شربت

و باز می کنند آن و با هر دو وجه مرئوسند و همچنین
 است خوردن تخم صید صحرایی و حرام نیست
 صید کردن حیوان در رباهی و نه خوردن گوشت
 آن و نه تخم و نه پختن حیوان اهلی مانند
 گاو و گوسفند و کبوتر و شتر و گاوینها و مانند
 آن و نه تخم و نه پختن و نه خوردن گوشت
 آن و نه تخم و نه پختن و نه خوردن و مراد از
 آن در رباهی یا شد چه تخم گذاشتن در آنجا و
 بچه عمل آوردن در آن مثل جوجه و بچه عمل
 آمدن در آن مثل ماهی و یا غیر تخم گذاشتن مثل

نایب در آن و اگر موضوعی است که آبا
 محرم نیست بادریایی احتیاط کند اگر چه اخیر
 احتیاط نیست بدریایی و قمر جماع کرد نیست
 چه در شب و چه در روز و اگر چه در شب و
 نظر بشود و آن که زن نیز مشجماع کرده است
 سیم عقد کردن چه از زن و چه از مرد
 و شاهد بر عقد سه نفر است و دو نفر
 چنانچه اگر استخوانی است و غیره و در آن
 با احتیاط خواهد بود و خواه بمحال و خواه غیر اینها
 پنجم استعمال بوی خوش و پوشیدن آن مثل
 مشک و عنبر و زعفران و مطلق عطریات بلکه

نایب در آن و اگر موضوعی را شک کند که ابا
 محمد بیست و نه بار بایستی احتیاط کند اگر چه اخیر
 احتیاط است بدین بایستی و قمر جماع کرد است
 چه در شب و چه در روز و اگر در وقت مسر
 نظر بشود که زن نیز مشجماع گردد است
 سیم عقد کردن چه از زن و چه از مرد و اگر
 و شاهد بی عقد است اما بی شاهد و بی
 چنانچه اگر است و بی شاهد و بی شاهد و بی
 با احتیاط و خواه بدست خواه بمحال و خواه غیر اینها
 پنجم استعمال بوی خوش و پوشیدن آن مثل
 مشک و عنبر و زعفران و مطلق عطریات بلکه

مصنف آنچه صاحب بوی خوش باشد و عادت
 اخذ شد باشد از برای پوشیدن حتی بای^ن حین
 بنا بر احوط ششم است اگر در سروز و غن^ن و
 مطلقا هر چه بپوشد حتی بد بو و زو^ن غنها
 منزه است از عملی الا حوط و در یزدان میوه های خوش^{بو}
 خوش بو و در وقت خوردن چنین میوه
 احوط نکردن بپوشیدن و در احوط بونکردن
 اینست و در بپوشیدن بلکه احتیاط شد^ن
 در نزل بونکردن بعضی از میوه های پربو است
 و بجهت خلوف کعبه گرفتن بینی لازم نیست و
 بویهای خوش موجود نزد عطاسرهای مابین

صفا و مروه ظاهر است پس لازم نیست
 هنگام سعی ما بین صفا و مروه گرفتن دماغ از آن
 بویجا با امکان و سهولت البته اگر شخص بگوید بهتر
 بلکه احوط است ~~در وقت گرفتن~~ گرفتن مثل
 سر به پیشم کشیده و ~~بسیار~~ و آنکه از زنجیری
 برای زینت پوشیده و ~~پوشیده~~ و از آنجا که
 عادت ایشان نموده و ~~از آنجا که~~ از آنجا که
 زینت و اظهار کرد و ~~از آنجا که~~ از آنجا که
 خود باز برای مطلق محارمه اینها بنا بر احتیاط
 هشتم نگاه کردن در آبینه در صورت احتیاط
 هر چند از برای زینت کردن باشد باز برای بستن

صفا و مروه ظاهر است پس لازم نیست
 هنگام سعی ما بین صفا و مروه گرفتن دماغ از آن
 بویجا با امکان و سهولت البته اگر شخص بگوید بهتر
 بلکه احوط است ~~در وقت گرفتن~~ گرفتن مثل
 سر به پیشم کشیده و بر سر گذاشتن و آنکه از زینتی
 برای زینت پوشیده و پیراهن و زینت دیگر
 عادت ایشان نبود و در وقت گرفتن
 زینت و اظهار کردن زینت و زینت دیگر
 خود باز برای مطلق محارمه اینها بنا بر احتیاط
 هشتم نگاه کردن در سر آینه در صورت احتیاط
 هر چند از برای زینت کردن باشد باز برای بستن

سر اصلح مفعله سر باشد نه سر ناخن گرفتن
 از آله کردن موی سر و سریش و سایر بدن خست
 هر چند که باشد و احوط کبسه کشیدن بدست
 از برای از آله پیوسته با کبزه دست مالیدن
 بدست است از برای از آله پیوسته نه در هر
 خست کردن در زیر آله و بقیه است در
 مجامع که مالیدن در دست و برت علی الاحوط
 باز در هر یک و در نام دادن و سخن
 به گفتن است و از هر یک پوشیدن است
 دوخته از برای مردان در حال اختیار نه زن
 همبان پول و کمر کبسه با خود داشتن ضرر ندارد

سر اصلح مفعله سر باشد نه سر ناخن گرفتن
 از آله کردن موی سر و سریش و سایر بدن خست
 هر چند که باشد و احوط کبسه کشیدن بدست
 از برای از آله پیوسته با کبزه دست مالیدن
 بدست است از برای از آله پیوسته نه در هر
 خست کردن در زیر آله و بقیه است در
 مجامع که مالیدن در دست و برت علی الاحوط
 باز در هر یک و در نام دادن و سخن
 به گفتن است و از هر یک پوشیدن است
 دوخته از برای مردان در حال اختیار نه زن
 همبان پول و کمر کبسه با خود داشتن ضرر ندارد

و اگر چه ضمیر است که مع الامکان وضعی است
 و مرست کنند که صدق و دقت بران نباید این
 در حال عدم حاجت و اختیار است اما در حال
 خطر و مثل غالب سزاوارت و در وقت که پس
 بود ایشان چنانکه از این بزرگ شکر است و در حق
 آن زمان لباس و دقت و در وقت سر و سر و سر
 بعضی که فغان است که در میان زمان
 صید و خشت خود از این زمان است
 و آن باید چیزی باشد شبیه بدستکش و الله العالم
 پس هم راه سرفتن و در مسافرت کردن و در سبیل
 و لو سوار و در گاو و از برای مردان در حال اختیار

و اگر چه ضمیر است که مع الامکان وضعی است
 و مرست کنند که صدق و دقت بران نباید این
 در حال عدم حاجت و اختیار است اما در حال
 خطر و مثل غالب سزاوارت و در وقت که پس
 بود ایشان همیشه آن بزرگب شکست است و در حق
 آن زمان لباس و دقت و در وقت سر و سر و سر و سر
 بعضی که فغان است که در میان زمان
 صبد و خشت خود از می زمان است
 و آن باید چیزی باشد شبیه بد شکست و الله العالم
 سپهر هم راه سرفتن و در مسافرت کردن و در سبیل
 و لو سوار و در گاو و از برای مردان در حال اختیار

با خبر شدند و در راه رفتن در سایه کجاوه و محل و مخور
 آن مخور بکه در زیر کجاوه و محل واقع نشوند این
 در حال راه رفتن است اما بعد منزل کردن
 و قرار گرفتن نشستن نیز بسیار میان مثل خیمه و منزل
 در زیر درخت حتی سایه درخت و بکاه حتی در رفتن
 برای رفتن از راه درخت و بکاه و مخور از برای
 از برای سایه و ناخن روز و ماه و بکاه و خن بک
 جای که در راه رفتن در کجاوه
 با سرو پوش و چتر بالای سر گرفتن در راه رفتن
 و غیر ذلک چکام هم پوشیدن سراسر از برای
 مردان و لوگویش باشد بنا بر هر چند و غیر این باشد

با خبر شدند و در راه رفتن در سایه کجاوه و محل و مخور
 آن مخور بکه در زیر کجاوه و محل واقع نشوند این
 در حال راه رفتن است اما بعد منزل کردن
 و قرار گرفتن نشستن نیز بسیار میان مثل خیمه و منزل
 در زیر درخت حتی سایه درخت و بکه حتی در رفتن
 برای رفتن از راه درخت و بکه حتی در رفتن
 از راه درخت و بکه حتی در رفتن
 جایی که درخت و بکه حتی در رفتن
 با سر و پوش و چیز بالایی سر گرفتند در راه رفتن
 و غیر ذلک چنانکه پوشیدن سراسر از برای
 مردان و لوگویش باشد بنا بر هر چند و غیر این باشد

بلکه هر چند با رتاس نمودن در آب او مانند آن
 باشد حتی دست بر سر گذاشتن و این بزرگ کنند
 علی الاحوط مگر برای مسیح و ضمناً از آن پس ^{نفس} حرام است
 بر ایشان پوشانیدن سر بلکه بر ایشان حرام است
 پوشاندن صورت نیز با رتاس و دست و پا و
 و اگر محتاج لب پوشیدن باشد از آن حرام است
 و بر ایشان نه که بر سر بپوشند و نه بر سر
 بر بخورند یا آنکه بر سر بپوشانند و نه بر سر
 یا بر آنجو چکه و کفش بلکه بپوشان مثل دستمال
 نیز بر صورت علی الاحوط بلی پوشیدن بر
 عربی که بپوشان آن بعضی از لپشت یا برامپوشانند

بلکه هر چند با رتاس نمودن در آب او مانند آن
 باشد حتی دست بر سر گذاشتن و این بزرگ کنند
 علی الاحوط مگر برای مسیح و ضمناً از آن پس ^{نفس} حرام است
 بر ایشان پوشانیدن سر بلکه بر ایشان حرام است
 پوشاندن صورت نیز با رتاس و دست و پا و
 و اگر محتاج لب پوشیدن باشد از آن حرام است
 و بر ایشان نه که بر سر بپوشند و نه بر سر
 بر بخورند یا آنکه بر سر بپوشانند و نه بر سر
 یا بر آنجو چکه و کفش بلکه بپوشان مثل دستمال
 نیز بر صورت علی الاحوط بلی پوشیدن بر
 عربی که بپوشان آن بعضی از لپشت یا برامپوشانند

ضرر ندارد شامزده هر بیرون آوردن خون
 از بدن بقتصد کردن با احتیاط است کردن و با
 بخوان در حال احتیاط چه کم باشد و چه زیاد
 بخار انداختن و در بدن را که خون از آن بیرون
 آید و خون را حوطه است که کشیدن و دندان
 است و با سر زدن و اسب که خون از آن بیرون آید
 و با پاره افتادن و در بدن آوردن خون
 و در بدن آوردن و با پاره افتادن و پوشیدن
 اسلحه است بدن ضرورت نوزدهم
 کشیدن جانور اینکه در بدن باشد مانند
 شپش و کبک و کنه و مخوان و انداختن اعضا

لعل الا حوط بلبست تم آنند خشن کنه شتران چه بزر
 ان وجه کوچک بلبست یکم ناخن کفین بلبست
 بربند و کند ز درخت و کپاک که در حرر روید
 و شکستن شامخای لاله از لبستان بیکهای آنها
 مگر اینکه از عمر سر کمره و دهانه خود حرم باشد
 و باد سر منزل میاید او را بر سر زنده شود و از خشت
 مبدود و علف از خرب و رگ و خط و کلاه و کلاه
 ندارد و ظاهر دارد و شکستن و کلاه
 خشکشد و نیز همین حکم را دارد که شکستن و کلاه
 اخلاص و ندارد و همچنین محاله که چوبیست
 منعلق شتر از برای بعضی اعمال مشتبه است چنانچه

لعل الا حوط بلبست تم آنند خشن کنه شتران چه بزر
 ان وجه کوچک بلبست یکم ناخن کفین بلبست
 بلبست و کند ز درخت و کپاک که در حرر روید
 و شکستن شامخای لاله از لبستان بلبست بلبست
 مگر اینکه از عمر سر کمره و لبستان خود حرم باشد
 و باد سر منزل میاید او را بر سر زنده شود و از سر
 میوه و علف از حرم و بر کوفت و کلاه و لبستان
 ندارد و ظاهر دارد و لبستان و لبستان
 خشک شده نبوده بین حکم را دارد که شکستن و کند
 انفاض و ندارد و همچنین محاله که چوبلبست
 منعلق شتر از برای بعضی اعمال مشتبه است چنانچه

جمعی نصیر محبان نموده اند **فصل** در وفات
 بجزوات و بیان مسائل آن است بدان اولاً که
 مستحبست مرد و زن و پیر و جوان و زن و مرد و برای
 و وفات و در آن وقت که سحر و شام و در وقت
 بجهت بپایان منور و نه بگویند **اللَّهُمَّ**
إِنَّا نَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ دَعَا تَلْغِي أَمَلِي وَأَحْلِلْ
إِلَيَّ بِرَبِّكَ دَعَا تَلْغِي أَمَلِي وَأَحْلِلْ
دَعَا تَلْغِي أَمَلِي وَأَحْلِلْ
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَنِّي
وَرَسُولُكَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ وَاکْر
فَبَلِّغْهُ إِلَى آلِهِ وَارْحَمْهُ

نماز ظهر و عصر را در منی بجا آورد و ستمشکه شب
 عرفه را در منی بجا آورد نماز صبح را در منی بجا آورد بعد
 از آن روانه عرفات شود و خبر آنست که قبل از فجر
 از منی حرکت نکند بلکه حرکت قبل از فجر محمل الحرام است
 و در وقت رفتن بخبر آنست که **إِنَّا نَعْتَمِدُ بِكَ**
أَعْمَدَتُ وَدَعَاكَ أَسْرَدُ أَسْأَلُكَ بِمَا
لِي فِي سِرِّهِ أَتَشَاءُ لِي بِهَا بِرَأْسِي وَكَأَنِّي
أَمِنَ بِبَارِئِ الْيَوْمِ و در وقت رفتن به عرفات
 کوفان روانه میشود و ستمشکه در جانب چپ کوه
 عرفات بایستد با خضوع و خشوع و اینها را مشغول
 بدعا و ذکر و ثنا شود و احوط آنستکه نوعیکند که از

نماز ظهر و عصر را در منی بجا آورد و سَنَسْتَه شب
 عرفه را در منی بپايد نماز صبح را در آنجا بخواند بعد
 اذان روانه عرفات شود و خبر آنست که قبل از فجر
 از منی حرکت نکند بلکه حرکت قبل از فجر محمل الحرام است
 و در وقت رفتن بخبر آنست **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رَسُوْلِكَ**
وَعَلِّمْ رَعِيَّتَكَ **اَسْأَلُكَ بِمَا نَسِيتُ**
اَلَيْ فِي سِرِّكَ اَنْ تَنْسِيَ رَعِيَّتَكَ
وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **اَسْأَلُكَ بِمَا نَسِيتُ**
اَلَيْ فِي سِرِّكَ اَنْ تَنْسِيَ رَعِيَّتَكَ
 کویان روانه میشود و سَنَسْتَه در جانب چپ کوه
 عرفات بایستد با خضوع و خشوع و اینها مشغول
 بدعا و ذکر و ثنا شود و احوط آنست که نوعیکند که از

اقل زوال تا غروب شرعی و عرفات باشد و از
 حد و عرفات که بطن عرفه و اسراک و ذی الحجه
 حاج نشود خواه ایشان خواه نشسته خواه راه
 برود و احیاء الله الی بودن در عرفات و رکن
 معنوی و مادی و خاص و عام و وفات در عرفات
 و از اول زوال تا زوال و از زوال تا بامقدمه
 در این روز و در این وقت با الای کوه نرود که
 خوب است و خوب است که در جمیع احوال مشغول
 و دعا شوند از برای برادران ایمانی از احباء و اهل
 دعا کنند که انشاء الله باعث اجابة دعوات در
 حق خود ایشان خواهد شد و ترك دعا و ذکر و مهمان

اقل زوال تا غروب شرعی و عرفات باشد و از
 حد و عرفات که بطن عرفه و اسراک و ذی الحجه
 حاج نشود خواه ایشان خواه نشسته خواه راه
 برود و احیاء الله الی بودن در عرفات و رکن
 معنوی و مادی و خاص و عام و وفوت و عرفات
 و از اول زوال تا زیت و زیت که من با مقدمه
 در این دنیا و دنیا و دنیا و دنیا و دنیا که
 خوب است و خوب است که در جمیع احوال مشغول
 و دعا شوند از برای برادران ایمانی از احباء و اهل
 دعا کنند که انشاء الله باعث اجابة دعوات در
 حق خود ایشان خواهد شد و ترك دعا و ذکر و مهربانی

امکن فکنند که خلاف احتیاط است و دعوات عروقه

در کتب مبسوطه و معتق از آن در زاد المعاد علامه

مجلسی آعلی الله مقامه مسطور است این وجیزه

کنجا بش ذکر آنها را اندازد و نیز در تفسیر آفتاب در

عرفات مشغول باشد بعد از غروب آفتاب

روان شود **فَسَبِّحْهُ** و نیز در تفسیر آفتاب

بدانکه چون بعد از غروب آفتاب در آن

ذی الحجه است از راه سر و پا و یا در پیش

بگوید **اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ هَذَا الْعَمَلِ**

وَأَسْرُ قَبِيهِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَغْلِبَنِي الْيَوْمَ مُنْجَا

مِنْهَا مَسْتَبَا بِاللَّهِ مِنْ حَرِّ مَا مَغْفُورٌ إِلَيَّ بِأَفْضَلِ مَا يَنْفَلِي

امکن فکنند که خلاف احتیاط است و دعوات عروقه

در کتب مبسوطه و معتق از آن در زاد المعاد علامه

مجلسی آعلی الله مقامه مسطور است این وجیزه

کنجا بش ذکر آنها را اندازد و نیز در تفسیر آفتاب در

عرفات مشغول باشد بعد از غروب آفتاب

روان شود **فَسَبِّحْهُ** و نیز در تفسیر آفتاب

بدانکه چون بعد از غروب آفتاب در آن

ذی الحجه است از راه سر و پا و یا در پیشوا

بگوید **اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ هَذَا الْعَمَلِ**

وَأَسْرُ قَبِيهِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَقْلِبْنِي الْيَوْمَ مُنْجِيًا

مِنْهَا مَسْتَبًا بِالْحَمْدِ مَا مَغْفُورًا لِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْفَعُنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَفِيكَ عَلَيْكَ وَأَعْطِنِي
 أَفْضَلُ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْهُمْ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ
 وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَبَارِكْ لِي فِيهَا أَنْ
 إِلَيْهِ رُفُوعُ الْقُلُوبِ وَالْأَعْيُنِ كَثِيرٌ بَارِكْ لَهُمْ فِي
 وَتَحْتِهَا كَمَا دَرَسْتُهَا فِي سَبْعِينَ مِائَةً وَخَمْسِينَ
 وَتَبَارَكَ الَّذِي بَارَكَ لَنَا بِهَذَا الْكِتَابِ وَجَعَلَ فِيهِ
 أَمْرًا لَنَا بِمَا نَحْتاجُ إِلَيْهِ مِنْهُ بِمَا شَاءَ مِنْ سَبِيلٍ
 أَنْ لَمْ يَخْلُقْ لَنَا بَابَ رَأْسٍ أَنْ لَمْ يَكُنْ
 اللَّهُمَّ اعْنُقْنِي مِنَ النَّارِ وَسَنَسْتُكَ دَرَشْتُ
 عِيدَ جَمْعِكَ مَا بَيْنَ نَمَازِ مَغْرِبٍ وَعِشَاءِ بَيْنَ
 وَدَوَاقِمِهِ وَدَرَشْتُ نَمَازَ عِشَاءٍ وَمَغْرِبٍ شَبْعًا

[illegible]

بجا آورد و این دعا بخواند اللَّهُمَّ هَذَا جَمْعُ اللَّحْمِ
الَّذِي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهَا جَوَامِعَ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ
لَا تُؤَلِّسْهُ مِنْ الْخَيْرِ الَّذِي سَأَلْتُكَ أَنْ تَجْمَعَهُ
لِي فِي قَلْبِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُبَيِّنَ لِي مَا عَرَفْتَهُ
أَوْلِيَاءُكَ فِي مَنْزِلِي وَأَنْ تُفِي بَوَعْدِكَ
الشَّرِّ وَبِرِسْوَةِ الْمُشْرِكِينَ بِرَأْسِكَ فِي مَوْتِهِمْ
وَمَا تُعْصِيكُمْ إِلَّا بِإِذْنِهِ أَفْزَقْهُمْ مِنْ
الدُّنْيَا وَتَجْعَلْ لَهُمْ جَزَاءً كَثُورًا وَ
بِمَا نَدَّاهُمْ أَفْزَقْهُمْ مِنْ دَارِ الْخُلَّةِ
أَزَلَّتْ رَحْمَتُكَ وَرَجَعْتَ إِلَى قَوْلِكَ
وَعْدُكَ وَتَجْعَلْ لِي فِيهِ رِزْقًا
كَثِيرًا

بجا آورد و این دعا بخواند **اللَّهُمَّ هَذَا جَمْعُ اللُّهُمَّ**
الْحَيُّ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْمَعَ لِي فِيهَا جَوَامِعَ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ
لَا تُؤَلِّسْنِي مِنَ الْخَيْرِ الَّذِي سَأَلْتُكَ أَنْ تَجْمَعَهُ
لِي فِي قَلْبِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُؤَلِّسَنِي بِمَا عَرَفْتَهُ
أَوْلِيَانِكَ فِي مَنْزِلِي وَمَنْ لَوْ فِي جَمْعِ
الشَّرِّ وَبِرِسْدِي مِنْ مَشْرِيقِيهِ بِكَرَامِهِ فِي دِينِي
وَمَشْرِيقِيكُمْ أَزِيدُنِي مِنْ لَدُنْكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَدَرْقَتِ جَمْعِ نَبِيَّاتِهِ بِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ
 بماند ناظم مع افتاب خورشید سرد خوابیدن بعد
 از نیت هر چند مرجح است و رکن و قوت بین
 طلوع عین است و قوت اضطراری عرفات شب

[illegible]

فَلَا تَرْقُبْنِي مِنَ النَّارِ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مَرِيضَتَكَ
الْحَالِلِ وَأَدْرِعْ عَنِّي شَرَّ فَسْفَةِ الْجَنِّ وَالْأَلْسِ
اللَّهِمَّ أَنْتَ خَيْرُ مُطْلُوبٍ إِلَيَّ وَخَيْرُ مَدْعُومٍ وَ
خَيْرُ مَسْئُولٍ وَلِكُلِّ وَادٍ مَاءٌ يَا خَيْرُ
جَانِبِي فِي مَوْتِي وَمِنْ أَنْ تُقِيلَنِي غَائِبِي
تَقَبَّلْ مَعْذِرَتِي وَأَنْ تُجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَتِي
اجْعَلِ النَّقْوَى مِنْ رَأْيِي أَزِيدَ فِي رَحْمَتِكَ
بِفِرْسَتِكَ بِخَيْرِ عَمَلٍ بِرَأْيِي أَزِيدَ فِي رَحْمَتِكَ
خداوند مرا چون افتاب بر کوه بناید اعتراف
بگناهان خود نماید و هفت نوبت استغفار
کند و مستجاب شد برداشتن هفتاد سنکریه

فَلَا تَرْقُبْهُ مِنَ النَّارِ وَأَوْسِعْ عَلَىَّ مِنْ رِزْقِكَ
الْحَالِ وَالْأَمْرِ عَنِّي شَرِّ فَسْفَةٍ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ
اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرُ مُطْلُوبٍ إِلَيَّ وَخَيْرُ مَدْعُومٍ وَ
خَيْرُ مَسْئُولٍ وَلِكُلِّ وَادٍ مَاءٌ يَكُونُ
جَانِبِي فِي مَوْتِي وَحَيَاتِي أَنْ تُقِيلَنِي غَايَةَ
تَقَبَّلْ مَعْذِرَتِي وَأَنْ تُجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَتِي
اجْعَلِ النَّفْثَةَ مِنْ رَأْسِي الْإِثْمَ مِنْ رِجْلِي
بِعَفْوِكَ وَبِحَبِيبِكَ الْغَفْلَةَ مِنْ رَأْسِي الْإِثْمَ مِنْ رِجْلِي
خداوند مرا چون افتاب بر کوه بنیاد اعتراف
بگناهان خود نماید و هفت نوبت استغفار
کند و مستجاب است برداشتن هفتاد سنکریه

در شب از زمین مشعر از برای رحمت و انوار
از غیر زمین مسجد بردارد فصل پنجم در اعمال
مراجعت از مشعر مبنی است بدانکه بعد از عمل
و قیام در مشعر که وقت نشی شب عبد است طلوع
افق تاب چنانچه در این مشعر و عبادت آن در اینجا
میشود و در هر روز از طلوع افق تاب و روز عبد
در این مشعر و در این مشعر و در این مشعر
که در این مشعر و در این مشعر و در این مشعر
افق تاب هروله کند و این دعا بخواند اللَّهُمَّ سَلِّمْ
عَنْ هَدْيٍ وَأَقْبَلْ تَوْبَتِي وَاجِبْ دَعْوَتِي وَاحْفَظْ
فِي تَرْكِ تَعْبُدِي وَعَبْدًا زَائِدًا مِنْ مَشْعَرِ

در شب از زمین مشعر از برای رحمت و انوار
از غیر زمین مسجد بردارد فصل پنجم در اعمال
مراجعت از مشعر مبنی است بدانکه بعد از عمل
و قیام در مشعر که وقت نشی شب عبد است طلوع
افق تاب چنانچه در این مشعر و عبادت آن در اینجا
میشود و در هر روز از طلوع افق تاب و زعب
در این مشعر و در هر روز در این مشعر
که در وقت که در این مشعر و در این مشعر
افق تاب هروله کند و این دعا بخواند اللَّهُمَّ سَلِّمْ
عَلَيْهِ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَاجِبْ دَعْوَتِي وَاحْفَظْ
فِيَّ تَرَكْتُكَ عَبْدِي وَابْدَأْكَ مِنْكَ

مبنی واجب است بر عمل که در این سه فصل ملحق
 بان فصل بیان میشود فصل ششم در سر می جرات
 و مسائل متعلقه بانست بدانکه از جمله اعمال حج
 سر می جرات است سر می جرات و سر می جرات است
 که اول از اعمال است که در روز عید است و در روز
 بعد از عید از شش روز است و در روز عید است
 افتنا است تا آخرت و در روز عید است و در روز
 و وسط و جبر و عذر بان است که در روز عید
 در روز بازدهم و در روز دهم است بعد از عید
 از مکه و اعمال آنجا از طواف و سعی و طواف نسأ
 و نماز آن مبنی و معتبر است در سنک و سر می جرات

بمنتهی واجب است بر عمل که در این سه فصل ملحق
 باین فصل بیان میشود فصل ششم در سر می جرات
 و مسائل متعلقه بآنست بدانکه از جمله اعمال حج
 سر می جرات است بر هر کس که در وقت عمره یا حجه
 که اول از اعمال است و کاندن روز عید است و در وقت
 بعد از آمدن از شکر و یا شکر در هر روز از وقت طلوع
 افتاب است تا غروب و در هر روز یک بار و در هر روز
 و وسط و جبره عقیقه بآن است که در این میشود
 در هر روز بازدهم و دوازدهم است بعد از عود
 از مکه و اعمال آنجا از طواف و سعی و طواف نسأ
 و نماز آن بمنتهی و معتبر است در سنک و سر می جرات

چند چیز اول آنکه ما خود از حرم نباشد و گشتند
 که مستحب است تمام سنک مرغی را که صفاد عدد^{ست}
 شب در زمین مشعر بردارند و در آنکه باید
 حقیقت سنک را با دست^{است} با محرم مثل بعضی اثر
 غیر مائیکه شبیه بسنه است و صلابت و در
 و آنکه در سنک در دست^{است} آنرا بیند باید خیل در^{است}
 و در سنک در دست^{است} در سنک نباشد که از مسجدا
 حرم در دست^{است} در سنک در دست^{است} در سنک نباشد
 مسند حاجی دیگر یا مسند عمل شرعی خود این^{می}
 نباشد پنجم آنکه ما خود از مسجد نباشد
 مسجد که باشد ششم آنکه پاك نباشد

چند چیز اول آنکه ما خود از حرم نباشد و گشتند
 که مستحب است تمام سنک مرغی را که صفاد عدد^{ست}
 شب در زمین مشعر بردارند و در آنکه باید
 حقیقت سنک را با دست^{است} با محرم مثل بعضی اثر
 غیر مائیکه شبیه بسنه است و صلابت و در
 و آنکه در سنک در دست^{است} آنرا بیند باید خیل در^{است}
 و در سنک در دست^{است} در سنک نباشد که از مسجدا
 حرم در دست^{است} در سنک در دست^{است} در سنک نباشد
 مسند حاجی دیگر یا مسند عمل شرعی خود این^{می}
 نباشد پنجم آنکه ما خود از مسجد نباشد
 مسجد که باشد ششم آنکه پاك نباشد

علی الاحوط و مستحبست که ما خود از زمین مشعر

باشد چنانکه ذکر شد و نیزم باشد نه خشتین از

زمین برداشته باشد نه اینکه از سنگ شکسته

اخذ کرده باشند و بنای محراب و سفیدخانه

و سرخ صوف بنای بر بزرگتر شمع زفت و غیره

که در زمین مشعر گویند از بزرگتر و داد است

باشد و بقدر مرآت باشد و باده و باده است

که هنگام روح شمع بر بزرگتر و باده است

باطها سر مشاطه است و پیاده باشد بقدر پانز

ذراع ناده ذراع دور باشد سنگ را بنحو منعار

بباطن انکشت ایهام و ناخن انکشت سبابه ببندد

علی الاحوط و مستحبست که ما خود از زمین مشعر

باشد چنانکه ذکر شد و نیزم باشد نه خشتین از

زمین برداشته باشد نه اینکه از سنگ شکسته

اخذ کرده باشند و سیاه جوهر و سفید خا^{لص}

و سرخ و غیره نباشد و بزرگتر شش زنت و غیره

که در زمین مشعر گویند از بزرگتر و است

باشد و بقدر مرآت باشد و بزرگتر باشد

که هنگام روح شش بر زمین باشد و بزرگتر

باطنها سر مشاطست و پیاده باشد بقدر پانز^{ده}

ذراع ناده ذراع دور باشد سنگ را بنحو منعار

بباطن انگشت ایهام و ناخن انگشت سیاه ببند^د

و سایر سنگریزه ها را بدست چپ نگاه دارد و
 با دست راست پیندا نزد و در سر می جمره غشبه
 پشت بقبله بایستند و در سر می و جمره دیگر و
 بقبله باشد و اگر یک مرتبه بخورد از آن خوب است
 و اگر چیزی بخورد بخورد و آن بکند و جمره
 بیشتر از آنکه از کفایت کنند که اولی باشد
 که در بدن است و اگر در دست که در سر می
 با هر دو دست از آن بخورد و در سر می بوم نمیکند
 مطلقاً آتش نماید در سر می این بوم تعجیل نماید
 بعد طلوع افتاب در بانی اقام مفارن زوال
 سر می نماید در جمیع رمها شرط است نیت در

و سایر سنگریزه ها را بدست چپ نگاه دارد و
 با دست راست پیندا نزد و در سر می جمره غشبه
 پشت بقبله بایستند و در سر می و جمره دیگر و
 بقبله باشد و اگر یک مرتبه بخورد از آن خوب است
 و اگر بخیزد بگوید خور و بعد از آن بکند و جمره
 پیشتر از آن که کفایت میکند کن اولی است
 که در نیت است و اگر در نیت است که در سر می
 با هر دو دست از آن بخورد و در سر می بوم نمیکند
 مطلقاً شسته نماید و در سر می این بوم تعجیل نماید
 بعد طلوع افتاب در بانی اقامه مفارن زوال
 سر می نماید در جمیع رمها شرط است نیت در

هنگامیکه میبایست از برای می احتیاطانیت
 کند بلکه حقیر را ضعیف بزرگ احداث نیت در اول
 در مطلق عبادات محتاج به نیت نیست باین
 نیت کند که میزیم آنچه در این است منکر نوبه
 حجۃ الاسلام حج تمتع و غیره شریعتی است
 که دعای مأثور است در این وقت بگوید در
 هنگامیکه سنن در داده است و در وقت
 اللَّهُمَّ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 فِي عَمَلِي بَعْدَ زَانٍ بَيْنَ زَادٍ وَبَاهِرٍ سَنَكِي بَكْوَبٍ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ ادْخِرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ اللَّهُمَّ
 رَصِدِي بِقَائِلِكُنَا بِكَ وَعَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ

هنگامیکه میبایست از برای می احتیاطانیت
 کند بلکه حقیر را ضعیف بزرگ احداث نیت در اول
 در مطلق عبادات محتاج به نیت نیست باین
 نیت کند که میزیم از جمیع اشیاء مستکبرانه و
 حجت الاسلام حج محمد باقر شریب شریب شریب
 که دعای ماثور است در این روز بگوید
 هنگامیکه سنّت در روز دهم و بیست و
 اللَّهُمَّ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 فِي عَمَلِي بَعْدَ زَانٍ بَيْنَ زَادٍ وَبَاهٍ سَنَكِي بِكَ وَبِد
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ ادْخِرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ اللَّهُمَّ
 رَضِدْ بَقَائِي بِكَ وَعَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ

جَعَلَهُ حَاجًا مَبْرُورًا وَعَمَلًا مَفْبُورًا وَسَعِيًّا مَشْكُورًا
 وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَبَعْدَ زَيْنَبَهِ بَكِشْتِ ز سر محبت
 بگویند اَللّٰهُمَّ بِكَ وَتَقَاتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ مَغْفُورًا
 الشَّرِيبَ وَتَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ
 در سر محبت در سر محبت در سر محبت در سر محبت
 سَلَامَةً اَسْمَاءَ تَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ وَتَغْفِرُ لِيْ
 در سر محبت در سر محبت در سر محبت در سر محبت
 که در سر محبت در سر محبت در سر محبت در سر محبت
 غریبان محبت است بهین ذبح و محروم در ذبح بهین
 کوسفند و بز و کاف و جاموس اگر کوسفند
 اختیار کرد باید آن هفت ماه را تمام کرده باشد

جَعَلَهُ جَاءَ مَبْرُورًا وَكَانَ مَفْضُولًا وَسَعِيًّا مُشْكُورًا

وَذَنبًا مَخْفُورًا وَعَبْدًا زَيْنِبَكَةَ بِرُكُشْتًا ز سر محن غمزل

يَكُونُ بِرَأْسِ الْأَحْمَادِ يَا مُنْتَقِلُ

[illegible]

در هر وقت در مری زمانه است بدانکه از

سید احمد علی خان قزوینی

میرزا علی : آ : رحمة الله عليه

که در این مورد باید دانست: پنجم معلوم شد در

خبر باقی مختصر است بهین ذبح و مخرود و ذبح بهین

کوسفند و بز و کا و و جاموس اگر کوسفند را

اختیار کرده بایزدان هفت ماه را تمام کرده با

و داخل در ماه هشتم شده باشد علی الاحتوط
 و اگر نوزاد با کاه و با کاه و پیش از اختیار کرده باشد
 باید آن یکسال تمام کرده باشد و داخل در سال
 دوم شده باشد و اگر پیش از اختیار کرده باشد باید آن یکسال
 پنج سال تمام کرده باشد و در این سال شش سال باشد
 و معتبر است در این سال هفت سال باشد و اینک معتبر
 نباشد و قمری که در این سال هفت سال باشد
 از کوری و لو بقیه و غیره و در این سال هفت سال
 اگر معلوم شود و از نقصان آن کوشش و لو بقیه از آن
 و با بعضی از آن و از دم تمام با بعضی از آن و با
 بالعرض و جمیع و از شاخ شکسته انشاخ توئی

و داخل در ماه هشتم شده باشد علی الاحتوط
 و اگر نوزاد با کاه و با کاه و پیش از اختیار کرده باشد
 باید آن یکسال تمام کرده باشد و داخل در سال
 دوم شده باشد و اگر پیش از اختیار کرده باشد باید آن یکسال
 پنج سال تمام کرده باشد و در این سال شش سال باشد
 و معتبر است در این سال هفت سال باشد و اینک معتبر
 نباشد و قمری است و در این سال هفت سال باشد
 از کوری و لو بقیه و در این سال هفت سال باشد
 اگر معلوم شود و از نقصان آن کوشش و لو بقیه ازان
 و با بعضی ازان و از دم تمام با بعضی بالذات و با
 بالعرض و جمیع و از شاخ شکسته انشاخ توئی

و بایکشاخ داشتن و باد و شاخ یکی در غیر محل
 داشتن و از دندان شکستگی بے دندان بی بے
 خایه کی و خایه مالید شد و بخود لک و بالجملة
 از هر چه باز و در این است که عرفان را عیب میداند
 باینکه در باطنی از آن منزه باشد و باینکه بسیار
 از این باند که در کمال و عجز به یافت نشود
 چه که این است بسیار و در این است که در این
 در این خیر و باینکه بسیار در این
 نباشد بلکه هیچ ناخوشی نداشته باشد علی الاحوط
 ششم این که از جنس این اجناس خسته نباشد
 که کوسفتند و بزرگوار و جاموس نباشد **هفتم**

و بایک شاخ داشتن و باد و شاخ یکی در غیر محل
 داشتن و از دندان شکستگی بے دندان بی بے
 خایه کی و خایه مالید شد و بخود لک و بالجملة
 از هر چه باد و بیا باد که در فم ان مرا عیب میداند
 باینکه در فم ان منزه باشد و باینکه بسیار
 از هر چه باد و بیا باد که در فم ان مرا عیب میداند
 چنانکه باینکه بسیار باد و بیا باد که در فم ان
 در فم خیر و باینکه بسیار باد و بیا باد که در فم ان
 نباشد بلکه هیچ ناخوشی نداشته باشد علی الاحوط
 ششم اینکه از جنس این اجناس خسته نباشد
 که کوفتند و بزرگ و کاه و جاموس نباشد

اینکه در این قریبانی منفرد باشد پس جایز نیست
 قریبانی با شریک و غیر آنست که خود مباشرت
 و یا منحصر شود و اگر کسی را وکیل کند احتیاط اینست
 که هر دو نیت کنند و اگر یکی را نیت کند
 و در وقت فسخ بگوید که من نیت کردم
 هر دو دستگیرند و اگر هر دو نیت کنند
 زدن و همچنین اگر یکی را نیت کند
 قریبانی است واجب است که هر دو نیت
 نیت کند خداوند این قریبانی را میبایم از برای
 سبب تمنع واجب قریبه الی الله بهر آنست که مقدار
 فسخ این نیت را بنماید بلکه احتیاط در اینست

اینکه در این قریبانی منفرد باشد پس جایز نیست
 قریبانی با شرکاء و غیر آنست که خود میباشد و مح
 و با منکر شود و اگر کسی را وکیل کند احتیاط این است
 که هر دو نیت کنند و اگر یکی نیت نکرده باشد
 و در وقت فسخ یکی را نیت کند بدست کشیدن
 هر دو دست کشیدن و اگر یکی را نیت نکرده باشد
 زدن و همچنین اگر یکی را نیت نکرده باشد
 قریبانی است واجب است که هر دو را نیت
 نیت کند خداوند این قریبانی را میبایم از برای
 سبب تمنع واجب قریبه الی الله بهر آنست که مقدار
 فسخ این نیت را بنماید بلکه احتیاط در اینست

البته ترك نشود و مستحب است خواندن دعای
توجه حین قربانی پس میگوید و جئت و جی
الذی فطر السموات و الارض خیفامسیلاً
وما انا من الشریکین صلوته و تسبی و
تحمیای و مما فی الله رب العالمین لا شریک
لله ربنا ربنا ربنا و اما فی تسلیم اللهم
تسبیحاً اکبر و الله اکبر اللهم
تسبیحاً و تسبیحاً و تسبیحاً و تسبیحاً
در محضر و میکند و قربانی را باید در روز
دهم یا یازدهم یا دوازدهم یا سیزدهم کرد اگر
شخص در متنی باشد اگر غیر متنی باشد و

دهم با باز دهم با دوازدهم با بد قرانی نمود و
 احتیاط اینست که شخص از کوشش این قرانی
 واجب چیزی بخورد و مطلقاً بهتر آنست که در
 ثلث از آن صرف خود نماید و ثلثی از آنرا هدیه
 دهد و ثلثی برای بزرگواران قسمت نماید و احتیاط
 اینست این عمل را در روزی که در کوشش قرانی است
 از دست بیرون نبرد و در این وقت و در آن وقت
 جایز نیست چنانچه ذکر شد در روزی که در کوشش
 مستحبی شراکت ضرر ندارد هرگاه صد نفر قتل
 در یک قرانی شریک شوند و ثوابی نمایند عیب
 ندارد و مستحبی و جمال و سرورند و هر شریک در شریک

دهم با باز دهم با دوازدهم با بد قریانی نمود و
 احتیاط اینست که شخص از کوشش این قریانی
 واجب چیزی بخورد و مطلقاً واجب نیست که در
 ثلث از آن صرف خود نماید و ثلثی از آن بدهد
 و حد ثلثی برای بجز شریک نیست و حد ثلثی
 اینست این حد و ثلثی و شریک و شریک و شریک و شریک
 از حدی بیرون خبراند و این حد و ثلثی و شریک
 جایز نیست چنانچه ذکر شد و این حد و ثلثی و شریک
 مستحبی شریک ضرر ندارد هرگاه صد نفر قتل
 در یک قریانی شریک شوند و ثلثی نمایند عیب
 ندارد و مستحبی و جمال و مردند و شریک و شریک و شریک

و همه با جرح و اندر رسید الشاء الله تعالى
 فصل هشتم در حلق و تقصیر و منی است بدانکه
 چون حاجی فارغ شد از قربانی در منی واجبست
 حلق و یا تقصیر و این نیز از اعمال واجبیه حجه
 الهیه است و منی مستحبست که مردان
 آنجا بر سر نیز راه ببرند و ایشان را خصوص
 در راه که ناز و لذت و لذت و لذت و لذت و لذت
 و لذت و لذت و لذت و لذت و لذت و لذت و لذت
 مالیده باشد از برای محفوظ ماندن از شیش
 بلکه مطلق دوائی مالیده بسر که موجب همین حکم
 میشود بلکه احتیاط در حق این اشخاص اختیار

کردن حلق تمام سراسر است چنانچه غیر ایشان از
 مردان هرگاه اختیار کردند حلق را احوط این است
 که تمام سر را بتراشند و از برای زنان مستحبین
 تقصیر پس آنها فدری از موء خود را کم میکنند
 و باید که حاجی از برای تقصیر ویت بکند
 که سر می تراشند یا تقصیر میکنند از جهت حیض است
 از احرام حج ایستادن و امر به ذریعة لا یشترک
 و لازم نیست که را از ذریعة که اگر هرگاه
 مرد و نیت کنند او را بلله موطوعا دهند
 و مستحب است که هنگام سر تراشیدن رو بقبله
 باشد و ابتدا بجانب پیش سر کند و بگوید اللهم

کردن حلق تمام سراسر است چنانچه غیر ایشان از
 مردان هرگاه اختیار کردند حلق را احوط این است
 که تمام سر را بتراشند و از برای زنان مستحب است
 تقصیر پس آنها قدری از موء خود را کم میکنند
 و باید که حاجی از برای آنکه تقصیر میکند
 که سر می تراشد یا تقصیر میکند از جهت حج باشد
 از احرام حج ایستایم نه و اما در ذریعة الامر
 و لازم نیست که را از ذریعة الامر هرگاه
 مرد و نیت کنند او را ببلند مو طعنه
 و مستحب است که هنگام سر تراشیدن رو بقبله
 باشد و ابتدا بجانب پیش سر کند و بگوید اللهم

اعطانی بکل شجر فوراً بوم القیمة و موی سزا
 در مئی دفن کند و محبت آنست که در صورت اختیار
 تقصیر از اطراف سر و دشت شارب بکشد و وقت
 نذر و پندار و ... حاجی از بیجا فایز شد حلال
 میشود بر او هر چیزی که بسبب احرام بر او حرام
 شده بود مگر در وقت و شوق صید حرم
 و ... و ... دست بعد از فراغ از
 ... که چون فارغ شد حاجی
 از آنرا معنی در روز دهم بر میگردد بمکه برای طواف
 و یاسر و نماز آن و سعی ما بین صفا و مروه و طواف
 نسأ و نماز آن پس حاجی بعد از عود از منی که پنج

عمل باید بکند اول طواف پس نیت میکند که
 هفت شوط طواف بجا بیاورم از حنجره حنجره الاسلام
 واجب قربة الى الله پس طواف را بعمل بیاورد
 و طریقی آن همان منحرف است که در طواف عمره است
 شد و فرقی با آن نیست الا در نیت که آنجا
 نیت طواف عمره بکند و نیت طواف عمره
 و عمر و بعد از آن موقوف باینکه نیت طواف
 میکند نیت و بعد از آن نیت طواف عمره
 بعد از آن سعی میکند و این طواف عمره هفت شوط
 همان منحرف در عمره میکرد مگر در نیت که اینجا باید
 این سعی را نیت حنجره الاسلام نماید چهار مرتبه

عمل باید بکند اول طواف پس نیت میکند که
 هفت شوط طواف بجا بیاورم از حنجره حنجره الاسلام
 واجب قریه الحی الله پس طواف را بعمل بیاورد
 و طریقی آن همان منحرف است که در طواف عمره است
 شد و فرقی با آن نیست الا در نیت که آنجا
 نیت طواف عمره بکند و نیت طواف عمره
 و عمر و بعد از آن موقوف باینکه نیت طواف
 میکند نیت و بعد از آن نیت طواف عمره
 بعد از آن سعی میکند و این طواف عمره هفت شوط
 همان منحرف در عمره میکرد مگر در نیت که اینجا باید
 این سعی را نیت حنجره الاسلام نماید چهار مرتبه

پس از فراغ از سعی هفت شوط طواف میکنند

بنیت طواف نساء حجة الاسلام پنجم بعد

از آن دو رکعة نماز این طواف نساء را بجا میآورند

بنیت وجوب ریشتم مقام ابراهیم از برای حجة

الاسلام پس در این وقت محل میشود و برای

حلال مکرمه زنان اگر مرد نباشد مردان

اگر زن باشد و مرد نباشد در وجوب طواف

نساء واجب است بر هر کس که اجزا از آن چنانچه در

نهیست در وجوب بپن مرد و زن و پیر و جوان

فصل در اعمال بعد از عود از مکه است

مبئی بدانکه حاجی بعد از فارغ شدن از اعمال

پس از فراغ از سعی هفت شوط طواف میکنند

بنیت طواف نساء حجة الاسلام پنجم بعد

از آن دو رکعة نماز این طواف نساء را بجا میآورند

بنیت وجوب ریشتم مقام ابراهیم از برای حجة

الاسلام پس در این وقت محل میشود و برای

حلال مکرمه زنان اگر مرد نباشد مردان

اگر زن باشد و مرد نباشد در وجوب طواف

نساء واجب است بر هر کس که اجزا از آن چنانچه در

نهیست در وجوب بپن مرد و زن و پیر و جوان

فصل در اعمال بعد از عود از مکه است

مبئی بدانکه حاجی بعد از فارغ شدن از اعمال

مکه باید و دکن کنی چنانکه اندک در منی در شب نازدم

و دوازدهم و سیم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و

کسیکه از عید و زنان اجتناب نکرده باشد و

کسیکه روزد و از دهم از منی خارج نشد باشد

فَاعْزُوبِ الْغَنَابِ حَبِيبِ دُشْدُشْدُ بَرُو كَرِيْمِ

نیز در منی بمیان سرزند به حر جبرائیل

نماید بالجمله در کتاب احاطه ابرار و بخت

کودش با درمیتو یکم یکم یکم یکم یکم

عن امشب که شب یازدهم است و این منی

فوقف میکنم و میبایم از حجت حجۃ الاسلام و آباء

غربة اليك و يمينين و رشب از دهم جبهين منو

نیت میکند و در روز و هر یک از این دو شب
 سه حجرات ثلاث میکند هر یک به هفت
 بنویس اول حجره اولی را سه می کند بعد از آن
 حجره دوم را سه می کند از آن حجره عقبه را و وقت
 از آن تمام روز است و بعد از آن زوال افضل است
 و اگر چه از آن روز که شب غایت در منی هیچ از
 منی از آن روز که از آن شب در منی باشد
 خواب را بیدار نشود و ایستاده و مستحبت
 که روزها را نیز از منی بیرون نرود و در هر
 حجره اولی و وسطی و عقبه را سه کند و در هر
 حجره عقبه پیش بقبله و سنت است که در آن

نیت میکند و در روز هریک از این دو شب
 سه حجرات ثلاث میکند هریک به هفت
 بنویس اول جمره اولی را سه می کند بعد از آن
 جمره دوم را سه می کند از آن جمره عقبه را وقت
 نماز است و در آن وقت از زوال افضل است
 و اگر در آن وقت که شب است وقت در منی هیچ از
 منی خارج نشود اگر تا اقامت شب در منی باشد
 خوابیده باشد از آن وقت که بیدار شود و مستحب است
 که روزها را نیز از منی بیرون نبرد و در هر
 جمره اولی و وسطی هر دو قبله رمی کند و در هر
 جمره عقبه پشت بقبله و سنت است که در آن

فوقت ممی نمازها را در مسجد حنیف بخوانند
 و سنن است که تکبیرات معروفه را در مکه و منی
 بعد از پانزده نماز که اولش ظهر روز عید است
 و آخرش صبح روز سیزدهم بخوانند و احوط این است
 که این تکبیرات را در آن روز مخصوصاً در حاجی
 و بیست و نوبه مطلق بخوانند. و در آن روز
 مختلف وارد شده است. و قد ابدت الله را در
 الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله
 اکبر و لله الحمد الله اکبر و الله اکبر علی ما
 هدانا و در اضحی بگوید علی ما سرز قنایم
 خیمه الانعام و مستحب است که حاجی بعد از

فوقت ممی نمازها را در مسجد حنیف بخوانند
 و سنن است که تکبیرات معروفه را در مکه و منی
 بعد از پانزده نماز که اولش ظهر روز عید است
 و آخرش صبح روز سیزدهم بخوانند و احوط این است
 که این تکبیرات را در آن روز مخصوصا در حاجی
 و بیست و نوبه مطلق بخوانند. و در آن روز
 مختلف وارد شده است. و قد ابد الله الله
 الله اکبر لا اله الا الله الله اکبر الله
 اکبر و لله الحمد الله اکبر و الله اکبر علی ما
 هدانا و در اضحی بگوید علی ما سرز قنا من
 خیمه الانعام و مستحب است که حاجی بعد از

فراغ از مناسک منی داخل مکه شود بجهت طواف
 وداع و وقت آن چنین اراده بیرون رفتن است
 و چون خواهد از منی به مکه خود نماید در مسجد
 حنبله در ایوانی که در وسط مسجد واقع
 است نماز کند و در راه که در حرمه آن مسجد نیز
 مشتمل بر یک نماز می باشد ایستاده و آنرا مکه شود
 و چون به ایوان رسید در آن ایوان که در آن مکان
 را ایوان وداع و ایوان داخل مسجد الحرام شود
 برای دخول مسجد و طواف وداع غسل کند
 و داخل مسجد الحرام شود و اعمال دخول مسجد
 را از دعا و طواف و نماز بجا آورد و مستحب است

فراغ از مناسک منی داخل مکه شود بجهت طواف
 وداع و وقت آن چنین اراده بیرون رفتن است
 و چون خواهد از منی به مکه خود نماید در مسجد
 حنبله در ایوانی که در وسط مسجد واقع
 است نماز کند و در راه که در حرمه آن مسجد نیز
 مشتمل بر یک نماز می باشد ایستاده و روزه مکه شود
 و چون به ایوان رسید در آن ایوان که در آن مکان
 را ایوان وداع و ایوان داخل مسجد الحرام شود
 برای دخول مسجد و طواف وداع غسل کند
 و داخل مسجد الحرام شود و اعمال دخول مسجد
 را از دعا و طواف و نماز بجا آورد و مستحب است

که حاجی داخل شود در خانه کعبه و در نزد ^{حول} دل
 بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَتْ
 اَمِنًا فَاَمِنِّيْ مِنْ عَذَابِكَ عَذَابِ النَّارِ و در
 خبر است که داخل شدن در مسجد کعبه داخل شدن
 در رحمت است و حاج شدن اراد و بوی
 رفتن از گناهان است و بوی بوی از اندک
 در تهنه عمر از تهنه لا اله الا الله و اما
 ناز حاجی ناکید و در راه ناز و
 و مستحب است که با آداب و شرائط و ادعیه و اثره
 وارد خانه شود و مستحب است دو رکعت نماز
 خانه بجا آورد بلکه مستحب است در هر زاویه و زوایا

که حاجی داخل شود در خانه کعبه و در نزد دل
 بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
 اَمِنًا فَاَمِنِّيْ مِنْ عَذَابِكَ عَذَابِ النَّارِ و در
 خبر است که داخل شدن در خانه کعبه داخل شدن
 در رحمت است و حاج شدن اراد و بوی
 رفتن از گناهان است و بوی بوی از اندک
 در تهنه عمر از تهنه لا اله الا الله و اما
 ناز حاجی ناکید و در راه ناز و
 و مستحب است که با آداب و شرائط و ادعیه و اثره
 وارد خانه شود و مستحب است دو رکعت نماز
 خانه مجا آورد بلکه مستحب است در هر زاویه زوایا

اربع آن دو رکعت نماز بگذارد و سنت که
در میان خانه این دعا را بخواند الهی لا یرد
غضباک الا حلیک ولا یبغی منک الا النضر
الیک فرب ادوم اذنک فرحبا بالقدر و الی
من امیر و موافق الی و یا تنس و میت الی
و یا فاکر الی و یا فاکر الی و
تبرک الی الی الی الی الی الی الی الی
الی الی الی الی الی الی الی الی الی
و لا تمکنه من عنقی من ذالذی یرفعنی
ان وضعنی و من ذالذی یضعنی ان رفعتنی
وان املکنی من ذالذی یعرض لک فی

اربع آن دو رکعت نماز بگذارد و ستمین که

در میان خانه اینده را میخوانند الحی لا یورد

غَضَبَكَ الْأَحْمَدُ وَلَا يَنْفِي عَنْكَ إِلَّا الْمَضْمَعُ

إِلَيْكَ فَكَبِّرْهُ أَمَّا أَدْنُكَ فَسَجِّدْ بِالْقُدْرَةِ إِلَى

[illegible]

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِي الْحِجَّةِ وَهُوَ الْحَرَامُ وَلَهُ الْيَوْمُ حَقٌّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْإِلهُ الْمُنِيرُ ۖ

وَلَا تُمْكِنُهُ مِنْ عُنُقِي مَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي

إِنْ وَضَعْنِي وَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي إِنْ رَفَعْنِي

وَإِنْ أَهْلَكْنِي مِنْ ذَا الَّذِي بَعِثَ لَكَ فِي

عَبْدِكَ أَوْ بِسْمِكَ عَنْ أَمْرِكَ فَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّهُ
لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ إِنَّمَا يَجْعَلُ
مَنْ يَخَافُ الْفُتُورَ وَإِنَّمَا يَخْتَلِجُ إِلَى الظُّلُمِ الضَّعِيفُ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلَاةً كَثِيرًا فَلَا
تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَبًا وَلَا لِلْغَيْبِ سَبَبًا وَلَا
وَأَقْلَبْنِي غَرْبًا وَلَا تَدْرِكْنِي الْبَغْيُ وَلَا
تَتَّبِعْنِي بِلَاءً عَلَى بِلَاءٍ فَلَا تَرَى ضَعْفًا وَلَا
جَهْلًا وَتَضَرَّعْنِي إِلَيْكَ يَا إِلَهِي
بِكَ أَعُوذُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَعِزَّنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ
فَأَجِرْنِي وَأُسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الضَّرِّ فَأَعِزَّنِي وَ
أَسْتَسِيرُكَ فَأَنْصُرْنِي وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَكَفِّنِي

عَبْدِكَ أَوْ بِسْمِكَ عَنْ أَمْرِكَ فَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّهُ
لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ إِنَّمَا يَجْعَلُ
مَنْ يَخَافُ الْفُتُورَ وَإِنَّمَا يَخْتَلِجُ إِلَى الظُّلُمِ الضَّعِيفُ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلَاةً كَثِيرًا فَلَا
تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَبًا وَلَا لِلْإِسْئَالِ سَبَبًا وَلَا
وَأَقْلَبْنِي غَرْبًا وَلَا تَدْرِكْ رَأْسِي الْبَغْيُ وَلَا
تَتَّبِعْنِي بِلَاءٌ عَلَى رَأْسِي فَلَا تَرَى ضَعْفًا وَلَا
جَهْلًا وَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ يَا إِلَهِي
بِكَ أَعُوذُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَعِزَّنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ
فَأَجِرْنِي وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الضَّرِّ فَأَعِزَّنِي وَ
أَسْتَسِيرُكَ فَأَنْصُرْنِي وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَالْكَفَى

[illegible]

وَأَوْصِنُ بِكَ فَأَمِنَنِي وَاسْتَعِيذُ بِكَ فَأَمَدَنِي
 وَاسْتَرْجِيئُكَ فَاسْرَحْنِي وَاسْتَغْفِرْكَ مِمَّا تَعْلَمُ
 وَأَغْفِرْ لِي وَاسْتَزِرْكَ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ
 فَأَرْزُقْنِي رِزْقًا لَا يَكُونُ قَرَارًا بِاللَّهِ وَ
 بِرَسُولِهِ وَبِأَمْرِهِ أَبَدًا حَتَّى تَرْضَى
 بِكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى بِدَعْوَتِهِ لَا
 بِجَبَرَتِهِ وَلَا بِإِذْنِهِ لِي أَعْدَائِي فَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ وَبِزَيْنِ انْخَانَةِ كَعْبَةِ بَهْرٍ
 أَبَدٍ دُونَ كَعْبَةِ نَمَازِ رَجَائِبِ خَانَةِ بَكْدَارِ دُونَ
 حَجَرِ الْأَسْوَدِ وَالْأَسْوَاقِ نَمَائِدِ وَشَكْمِ خُودِ رَايْخَانَةِ
 بِحُسْبَانِ وَحَمْدِ تَنَاءِ الْهَى رَايْجَا أَوْرِدِ وَصَلَوَاتِ

بر پیغمبر و آل او بنویسند و خان را و دو واع کند
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ
وَحَبِيبِكَ وَنَجِيِّكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
بَلِّغْ بِرِسَالَتِكَ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ وَصَدِّعْ
بِأَمْرِكَ وَأُذِى فِيكَ مِنْ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ
اللَّهُمَّ اقْبَلْ مِنْهُ مَا شِئْتَ وَأَعِزَّهُ لِي بِمَا شِئْتَ
مَا بَرَّحْتُ بِهِ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ الْوَالِدِ الْوَالِدِ
وَالْخَضِرَانِ وَالْعَافِيَةَ يَا قَبِيضَ الْمَوْتِ
فَطِيبْ لِي مِثْلَ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ أَوْ فَضْلًا مِنْ عِنْدِكَ
تُرِيدُ لِي عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَعْتَنِي فَاخْفِضْ لِي وَإِنْ
أَحْبَبْتَنِي فَأَرْزُقْنِيهِ مِنْ قَابِلٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ

بر پیغمبر و آل او بنویسند و خان را و دو واع کند
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ
وَحَبِيبِكَ وَنَجِيِّكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
بَلِّغْ بِرِسَالَتِكَ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ وَصَدِّعْ
بِأَمْرِكَ وَأُذِى فِيكَ مِنْ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ
اللَّهُمَّ اقْبَلْ مِنْهُ مَا شِئْتَ وَأَعِزَّهُ لِي بِمَا شِئْتَ
مَا بَرَّحْتُ بِهِ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ الْوَالِدِ الْوَالِدِ
وَالْخَضِرَانِ وَالْعَافِيَةَ يَا قَبِيضَ الْمَوْتِ
فَطِيبْ لِي مِثْلَ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ أَوْ فَضْلًا مِنْ عِنْدِكَ
تُرِيدُ لِي عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَعْتَنِي فَاخْفِضْ لِي وَإِنْ
أَحْبَبْتَنِي فَأَرْزُقْنِيهِ مِنْ قَابِلٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ

اخِرَ الْعَمَدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ وَ
 ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ امِّكَ حَمَلْتَنِي عَلَى دَابَّتِكَ وَ
 وَسَّيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَتَّى اَدْخَلْتَنِي حَرَمَكَ وَ
 اَمَّنَكَ وَقَدْ كُنْتُ فِي حُسْنِ ظَنِّي بِكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي
 ذُنُوبِي اِنْ كُنْتُ ظَنَنْتُ بِكَ ذُنُوبِي فَارْزُقْ عَمَلِي
 بِحَسَنَةِ تَرْبِيَّتِكَ اِنَّكَ تَبْعُ الدُّعَاءَ وَتُجِيبُ
 الدُّعَاءَ تَغْفِرُ الْاَسْرَارَ وَتَعْلَمُ الْغُفْرَانَ
 اِنْ كُنْتُ اَذِنْتُ لِي غَيْرَ رَاعِبٍ عَنْكَ وَلَا اَعْنُ
 بِبَيْتِكَ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهٖ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
 مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَائِلِي

اخِرَ الْعَمَدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ وَ
 ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ امِّكَ حَمَلْتَنِي عَلَى دَابَّتِكَ وَ
 وَسَّيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَتَّى اَدْخَلْتَنِي حَرَمَكَ وَ
 اَمَّنَكَ وَقَدْ كُنْتُ فِي حُسْنِ ظَنِّي بِكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي
 ذُنُوبِي اِنْ كُنْتُ ظَنَنْتُ بِكَ ذُنُوبِي فَارْزُقْ عَمَلِي
 بِحَسَنَةِ تَرْبِيَّتِكَ اِنَّكَ تَبْعُ الدُّعَاءَ وَتُجِيبُ
 الدُّعَاءَ تَغْفِرُ الْاَسْرَارَ وَتَعْلَمُ الْغُفْرَانَ
 اِنْ كُنْتُ اَذِنْتُ لِي غَيْرَ رَاعِبٍ عَنْكَ وَلَا اَعْنُ
 بِبَيْتِكَ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهٖ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
 مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَائِلِي

حَتَّى يُلَاقِيَ أَهْلَهُ وَكَفَى مَوْثِقَةً عِبَادِكَ وَعِيبًا
 فَإِنَّكَ وَلِيُّ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِي وَمِنِّي پس برود
 نزد چاه زمزم و از آن آب بپاشاند و بیرون آید
 و بگوید اَيْبُون تَائِبُونَ تَائِبُونَ تَائِبُونَ اَيْبُون تَائِبُونَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّ تَبْتَائِرُ اَجْمَعُونَ و بیرون خواهد آمد از مسجد
 بیرون آید و در خانه پیوسته بر سر راهی می ایستد
 آورد و سنت است که در آن ایستد و بگوید اَللّٰهُمَّ
 خَرِّمْنَا بَيْتَكَ وَنَحْنُ فِيْكَ وَنَحْنُ فِيْكَ وَنَحْنُ فِيْكَ
 بود و مسجد رو نمائند بایستند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّ
 اَنْفَلْتُ عَلَى الْاِلَهِ الْاِلَهِ اَللّٰهُمَّ وَنَحْنُ فِيْكَ وَنَحْنُ فِيْكَ
 سبب شد و شخص طواف کند بعد از آنکه

حَتَّى يُلَاقِيَ أَهْلَهُ وَكَفَى مَوْثِقَةً عِبَادِكَ وَعِيبًا
 فَإِنَّكَ وَلِيُّ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِي وَمَنِّي پس برود
 نزد چاه زمزم و از آن آب بپاشاند و بیرون آید
 و بگوید اَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ
 بیرون آید و در شرف مسجد بر سر راهی می ایستد
 آورد و سنتت را در آنجا بخواند و بگوید
 خُصَّ بِمَنْزِلَةِ رُسُلِكَ وَنُصِّفَ لَكَ بِرَقَّتْ رُوحُكَ
 بود و مسجد رو بخانه بایستد و بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي
 أَنْفَلْتُ عَلَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنُصِّفَ لَكَ بِرَقَّتْ رُوحُكَ
 سیصد و شصت طواف کند بعد از آنکه

که هر طوافی هفت شوط است و اگر نتواند
 سیصد و شصت شوط کند و مستحب است که حاکم
 در وقت کعبه کردن از مکه طواف و داع کند و
 در هر رکعت ^{حسین} *قَالَ يَا أَيُّهَا اللَّهُ ذَاكَ بِأَنْ*
أَتَيْتُكَ بِمُحَمَّدٍ وَعِيسَى ^{لب} *بِأَنْ مَّانَدَ أَرْطَا*
مَنْ لَمْ يَجِدْ رَأْسَ الْبَيْتِ مُسْلَقَ حَجِّ مَسَائِلَ
كَذَاكَ وَتَرَى بَيْتَهُ كَمَا بَدَى بَيَانِ شَوْلِسْ
مِثْلَهُمْ وَبِأَنْ يَكُونَ فِيهِ حُرْمَاتُ حَرَامِ بَرَّحِدْ
 نوع است اول آنست که حرام است باعث
 كفاره و بطلان حج و عمره و سبب عاده میشود
 و غیر آنکه حرام است و باعث كفاره میشود

لکن سبب بطلان حج و عمره و اعاده نمیشود
 سیم آنست که حرام و باعث بطلان نیست لکن سبب
 کفاره نمیشود و چهارم آنست که حرام است لیکن
 باعث کفاره است و نیز سبب بطلان اما
 نوع اول پیرایه حرام کردن و وطنی کردن و غیره
 دبر است هر چه پیش از آن زمان که باطن او
 وقوف در مشعر الحرام و وطنی و باطن او
 حکم را دارد علی الاصول پیرایه حرام و غیره این
 عمل بشمار از وقوف در مشعر حج و باطل است
 لکن این حج باطل را باید تمام کند و با خبر سازد
 و سال دیگر باید قضا کند یعنی دوباره از نوح ^{خند}

لکن سبب بطلان حج و عمره و اعاده نمیشود
 سیم آنست که حرام و باعث بطلان نیست لکن سبب
 کفاره نمیشود و چهارم آنست که حرام است لیکن
 باعث کفاره است و نیز سبب بطلان اما
 نوع اول پیرایه حرام کردن و وطنی کردن و غیره
 دبر است هر چه پیش از آن زمان که باطن او
 وقوف در مشعر الحرام و وطنی و باطن او
 حکم را دارد علی الاصول پیرایه حرام و غیره این
 عمل بشمار از وقوف در مشعر حج و باطل است
 لکن این حج باطل را باید تمام کند و با خبر سازد
 و سال دیگر باید قضا کند یعنی دوباره از نوح ^{خند}

از روی وجوب کفاره هم بر او واجبست ^{بعد}
 و آن فریانی کردن بکشتن چیساله است و آن
 فاعل و مفعول باید از محل فعل از هم جدا شوند
 تا اخراج از ^{یکدیگر} و در فضا این جمع فاسد رسا
 دیگر نیز باید از محل فعل از هم جدا باشند تا آخر
 حال که این خروج از ^{یکدیگر} است ثالث محرمی در
 تمام در ^{این} خروج از ^{یکدیگر} اما نوع ثانی
 بعد از ^{این} هم ^{است} و باید که کفاره بشود و لکن
 سبب بطلان و فضا نمیشود پس آن چند چیز
 اول صید کردنست و آن اگر شتر خرغ است
 کفاره آن بکشتن چیساله است و احوط آنست که

از روی وجوب کفاره هم بر او واجبست ^{بعد}
 و آن فریانی کردن بکشتن چیساله است و آن
 فاعل و مفعول باید از محل فعل از هم جدا شوند
 تا اخراج از ^{یکدیگر} و در فضا این جمع فاسد رسا
 دیگر نیز باید از محل فعل از هم جدا باشند تا آخر
 حال که این خروج از ^{یکدیگر} است ثالث محرمی در
 تمام در ^{این} خروج از ^{یکدیگر} اما نوع ثانی
 بعد از ^{این} هم ^{است} و باید که کفاره بشود و لکن
 سبب بطلان و فضا نمیشود پس آن چند چیز
 اول صید کردنست و آن اگر شتر خرگ است
 کفاره آن بکشتن چیساله است و احوط آنست که

ماده باشد و اگر ممکن نشود قیمت آنرا بد کند
 بخرد و شخصت مسکین را طعام کند و مسکین نصف
 صاع اکمال نافع اگر کم را بد لازم نیست چنانچه
 اگر زیاد اید مال خود را بخرید و باقی امکان
 شخصت هر روز بکند و مطلقا علی الاطلاق
 این صید کا و و شری را از هر روز بد کند و باقی
 يك ماده کا و است و باقی مال را بد کند و باقی
 و داخل در سرسان و باقی مال را بد کند و باقی
 عین قیمت آنرا کند و بخرد و بی مسکین را طعام کند
 و با عدم امکان سی روز بکند و با عدم
 نه روز و با زیاد بقدر امکان و اگر آن را بخواهد

ماده باشد و اگر ممکن نشود قیمت آنرا بد کند
 بخرد و شخصت مسکین را طعام کند و مسکین نصف
 صاع اکمال نافع اگر کم را بد لازم نیست چنانچه
 اگر زیاد اید مال خود را بخرید و باقی امکان
 شخصت هر روز بکند و مطلقا علی الاطلاق
 این صید کا و و شری را از هر روز بد کند و باقی
 يك ماده کا و است و باقی مال را بد کند و باقی
 و داخل در سرسان و باقی مال را بد کند و باقی
 عین قیمت آنرا کند و بخرد و بی مسکین را طعام کند
 و با عدم امکان سی روز بکند و با عدم
 نه روز و با زیاد بقدر امکان و اگر آن را بخواهد

سر و پا و یا غیره که در این کفایت آن یافت می‌شوند
 است با امکان با ایدیه امکان عین قیمت آنرا
 کنند بخود و بیک مسکن این احکام کند و با عین امکان
 سه سر و پا و یا غیره و یا یک سر و پا و یا یک سر و پا که آن
 مورد نیاز است یا غیره که در این احکام مثل
 است این احکام در این احکام مثل
 در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 مرغ و یا در این احکام و یا در این احکام
 که در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 بر محل که در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 و یک یا در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام

سر و پا و یا غیره که در این کفایت آن یافت می‌شوند
 است با امکان با ایدیه امکان عین قیمت آنرا
 کنند بخود و بیک مسکن این احکام کند و با عین امکان
 سه سر و پا و یا غیره و یا یک سر و پا و یا یک سر و پا که آن
 مورد نیاز است یا غیره که در این احکام مثل
 است این احکام در این احکام مثل
 در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 مرغ و یا در این احکام و یا در این احکام
 که در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 بر محل که در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام
 و یک یا در این احکام و یا در این احکام و یا در این احکام

و اگر در زاج و قطار حبل باشد کفاره آن بزرگ از شهر
 جان است و اگر خار نیش با سوسمار و با
 موش بزرگ و شقی باشد کفاره آن یک بزرگ
 است و اگر کبک باشد و بزرگ باشد و با
 کفاره آن یک بزرگ است و اگر کبک باشد و بزرگ
 آن یک بزرگ است و اگر کبک باشد و بزرگ
 بسیار باشد و بزرگ است و اگر کبک باشد و بزرگ
 شکست است و اگر کبک باشد و بزرگ
 از نصف قیمت است و اگر کبک باشد و بزرگ
 آن علی الحساب ربع قیمت است و اگر کبک باشد و بزرگ
 و در دست است کفاره آن تمام قیمت است

و اگر در زاج و قطار حبل باشد کفاره آن بزرگ از شهر
 جان است و اگر خار نیش با سوسمار و با
 موش بزرگ و شقی باشد کفاره آن یک بزرگ
 است و اگر کبک باشد و بزرگ باشد آن باشد
 کفاره آن یک بزرگ است و اگر صلیح باشد کفاره
 آن یک بزرگ است و اگر بزرگ باشد و اگر بزرگ
 بسیار باشد کفاره آن یک بزرگ است و اگر بزرگ
 شکست است و اگر بزرگ باشد کفاره
 آن نصف قیمت است و اگر بزرگ باشد کفاره
 آن علی الحساب ربع قیمت است و اگر دو پا و با
 دود است کفاره آن تمام قیمت است

و اگر آن تخم شتر مرغ نیست که جوجه در آن حرکت
 داشت کفاره آن يك مچره شتر است که حیث
 حمل بر ایشان داشته باشد و اگر جوجه در آن
 حرکت نداشته باشد کفاره آن رها کردن
 يك شتر نو یا زیاده است و در میان شترهای
 نعلیه هم اینم بر منبر داشته باشد و اگر این
 بکنه و اگر این بکنه و اگر این بکنه
 و باغیر این در این معام کنند با عجز از
 این سه روز و زده بگیرند و اگر تخم در اج و فطام
 حمل باشد و جوجه در آن حرکت کرده باشد
 کفاره آن يك کوسفند کوچک ماده است و اگر

و اگر آن تخم شتر مرغ نیست که جوجه در آن حرکت
 داشت کفاره آن يك مچره شتر است که حیث
 حمل بر ایشان داشته باشد و اگر جوجه در آن
 حرکت نداشته باشد کفاره آن رها کردن
 يك شتر نو یا زیاده است و در بیان شترهای
 نعلیه نمی آید و اگر در آن شتر باشد
 بکنه و اگر در آن بکنه و اگر در آن بکنه
 و باغیر این در آن بکنه و اگر در آن بکنه
 این سه روز و سه روز بکپزند و اگر تخم در آن
 حمل باشد و جوجه در آن حرکت کرده باشد
 کفاره آن يك کوسفند کوچک ماده است و اگر

حرکت نکرده باشد باید کوسفند را در میان
 کوسفند داده و رها کرد و نیاز از اقربا و خویش
 و با عجز اطعام ده مساکین کنند و با عجز سر و
 سر و نه بگوید میم که در دشت و آن اگر چشم
 است و است کفایت از تمام پیم است اگر یک
 چشم است که از آن عاقل است و است
 است چنانچه اگر در دشت است اگر یک
 پس اگر عود کرد که است و است
 از جمیع و اگر عود نکند از برای هر یک کوسفند
 پیشتر متع برودن بازماند پس آن اگر جمیع است
 بعد و قوت در مشعر و قبل از چهار شوط با

حرکت نکرده باشد باید کوسفند را در میان
 کوسفند داده و رها کرد و نیاز از اقربا و خویش
 و با عجز اطعام ده مساکین کنند و با عجز سر و
 سر و زه بکند و سیم کو در دست و آن اگر چشم
 است و است کفایت از تمام پیمانه است اگر یک
 چشم است که از آن عاقل است و این و چشم
 است چنانچه اگر از دست است اگر از دست
 پس اگر عود کرد که اگر از دست است
 از جمیع و اگر عود نکند از برای هر یک کوسفند
 پیمانه متمتع بودن با زنان پس آن اگر جمیع است
 بعد و قوت در مشعر و قبل از چهار شوط با

پنج شوط از طواف نما کفاره آن بکثیر نجس است
 است و اگر بعد از آن باشد کفاره ندارد و اگر
 قبل از طواف حج باشد و عاجز از شستن باشد باید کفاره
 و باید که بپوشد و فریاد کند و کافران مقدّم دارد
 و اگر زخمی باشد پس اگر بپوشد است و اگر نه
 و بپوشد و اگر نه آن متنجس است و نجس است
 آنرا و اگر بپوشد و اگر نه آن نجس است
 از بوی آن و اگر بپوشد و اگر نه آن نجس است
 و اگر باز و وجه خود را بشوید کفاره آن
 نه بکثیر نجس است با خروج منی بر قصد خروج
 و اگر بپوشد پس اگر باز و وجه است کفاره

ان بلك كوسفند است اگر بشهوت باشد و اگر
خسته و دوت باشد چیزی بران نیست و اگر بوسید
باشهوت کفار و ان بجز و سر است بشهوت کفار
ان بلك كوسفند است ششم اخراج منی
باستمناء که طاهر و غیر باشد باستمناء
و کفار و ان بجز و سر است ششم
عقد کردن زنا و ان کفار و ان با و با
هر بلك از و ان و ان بجز و ان
ششم استعمال کردن طبیب است کفار و ان
بلك كوسفند است ششم
از برای مردان و کفار و ان بجز بلك كوسفند

ان بلك كوسفند است اگر بشهوت باشد و اگر
خسته و دوت باشد چیزی بدان نیست و اگر بوسید
باشهوت کفار و ان بجز و سر است بشهوت کفار
ان بلك كوسفند است ششم اخراج منی
باستمناء که طاهر و غیر باشد باستمناء
و کفار و ان بجز و خبیث است و هفتم
عقد کردن زنا و کفار و با و با
هر بلك از و با و با و با و با و با
هشتم استعمال کردن طبیب است کفار و ان
بلك كوسفند است و نهم
از برای مردان و کفار و ان بجز بلك كوسفند

د مهر تراشیدن موی سراسن کفاره آن نیز
بک کوسفتن است و اگر از حجه رفع اذیت
بنراشد محتر است در کفاره بین قریا و کوسفتن
و اطعام ده مسکین روزی ذکر فتن سه روز
یا از هر یک یکی که شایسته است در بیک مجلس
کفاره آن نیز بیک کوه سفند است و اگر در
حاجت یا اضطرار باشد با هر یک بی هرناختن یک
طاعت کند و اگر در ایام گنت موی
زیر هر دو بغلست کفاره آن نیز بیک کوسفتن
و در کردن موی زیر بیک بغل طعام مسکین
است سپرد هم کنند دندانست کفاره آن

نيزيك كوسفند است چخامرك هم استعمال
 كردن و ماليدن سر و عن خوشبو است بيدن و
 كفاسره ان نيزيك كوسفند است پانزد هم
 سر قسم خورده است هنگام خواب اگر كفاسره او نيز
 بك كوسفند است سر و چين است بك تمام و رخ
 خوردن و اگر چشم در رخ نيز و كفاسره ان
 بك كا و اگر سر و رخ نيز و كفاسره ان
 يكشتر منجباله است و اما نيزيك كوسفند
 درخت حرم است و ان اگر نيزيك باشد كفاسره
 ان بك كا و است و اگر كوچك باشد كفاسره
 ان بك كوسفند است هفت مرصافه كردن

نيزيك كوسفند است چخامرك هم استعمال
 كردن و ماليدن سر و عن خوشبو است بيدن و
 كفاسره ان نيزيك كوسفند است پانزد هم
 سر قسم خورده است هنگام خواب اگر كفاسره او نيز
 بك كوسفند است سر و چين است بك تمام و رخ
 خوردن و اگر چشم در رخ نيز و كفاسره ان
 بك كا و اگر سر و رخ نيز و كفاسره ان
 يكشتر منجباله است و اما نيزيك كوسفند
 درخت حرم است و ان اگر نيزيك باشد كفاسره
 ان بك كا و است و اگر كوچك باشد كفاسره
 ان بك كوسفند است هفت مرصافه كردن

اعمدا با عدم عود اگر چه ممکن نشود اما نوع
 چهارم که حرام است لکن نه موجب بطلان است
 و نه سبب کفاره پس آن سایر محرمات حرام
 که در مقام اینها مذکور شد اما آنچه اشیاء
 و محرکات است و اینها نیز در محل است
 در مری است و آنچه در مری است در محل است
 در مری است علی الاطلاق و در مری است
 مساکن محل مزبور است و در مری است
 پس مساکن اقرب فالاقرب محل است این
 فقر کلام و نهایت بیان ما است بر وجه اختصار
 در مسائل حج تمتع که مسائل عمره متمتع بها الحج

اعمدا با عدم عود اگر چه ممکن نشود اما نوع
 چهارم که حرام است لکن نه موجب بطلان است
 و نه سبب کفاره پس آن سایر محرمات حرام
 که در مقام آنها مذکور شد اما آنچه اشیاء
 و محرکات است و پیوسته به بدن است و در بدن
 در نمی آید و آنچه متعلق به بدن است و در بدن
 در مکه است علی الاطلاق و در مکه است
 مساکن محل مزبور است و در مکه است
 پس مساکن اقرب فالاقرب محل است این
 فقر کلام و نهایت بیان ما است بر وجه اختصار
 در مسائل حج تمتع که مسائل عمره متتمع بها الحج

و خود حج باشد رایت و جبهه و اگر میل تفصیل
 در این باب اسرید رجوع کنید بمناستک کبریا
 اما محتاج این در احکام منعلقه بمدينه
 طيبه است. بدانکه مستحب است از برای ناس
 محرمین حاجیان شدن و زیارت بمدينه الرسول
 صلی الله علیه و آله از راه عراق و بصره یا سرت
 به راه رینه یا به راه ام المومنین الزهراء فاطمه
 الزهراء و سبب آنکه از راه ام المومنین صلوات الله
 علیها و آئمه البقیع علیهم السلام از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله مرویست که آن بزرگوار فرموده
 است که هر کس یک مکره رود از برای حج و در مینه

و خود حج باشد رایت و جبهه و اگر میل تفصیل
 در این باب در سرید رجوع کنید بمناست کبریا
 اما محتاج این در احکام منعلقه بمدينه
 طيبه است. و آنکه مستحب است از برای ناس
 محرمین حاجیان شدن و شدن بمدينه الرسول
 صلی الله علیه و آله از راه عراق و بصره یا سرت
 به راه رینه یا به راه ام المومنین الزهراء فاطمه
 الزهراء و سبب آنکه از راه ام المومنین صلوات الله
 علیها و آئمه البقیع علیهم السلام از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله مرویست که آن بزرگوار فرمود
 است که هر کس یک مکره رود از برای حج و در مدينه

مرز باسرت نکند بر من جفا کرده است کسیکه
 بنیاید بر من بزرگوار است من واجب شفاعت من
 از برای او و کسیکه واجب است از برای او شفاعت من
 واجب است از برای او و حجت بر غیر ذلک از
 روایاتی که در این اثر آمده است گرانست
 و وجوب از آنها میتوان نمود بر تراب از آن
 بزرگوار از حضرت زین العابدین و ذاکر است
 از برای حاجیان و بزرگان از مصلحت حضرت
 بیقین است و کیفیت بزرگوار آن بزرگوار است
 که بعد از و اسرار شد بر من غسل برای زیارت
 آنحضرت نماید پس برود در درگاه عرش شاه

مرز باسرت نکند بر من جفا کرده است کسیکه
 بنیاید بر من بهر مرز باسرت من واجب شفاعت من
 از برای او و کسیکه واجب است از برای او شفاعت من
 واجب است از برای او و حجت بر غیر ذلک از
 سر و ایاتیکه در این آیه فرموده است که است
 و وجوب از آنها میتوان نمود بر تراب و از
 بر سر کوه و از خضر و بر زمین و ذلک است
 از برای حاجیان و بر سر کوه و از زمین و از
 بیقین است و کیفیت زیارت آن بر سر کوه است
 که بعد از وضو شدن بر سر غسل برای زیارت
 آنحضرت نماید پس برود در درگاه عرش شاه

یا ایستند و از برای اذن دخول ایستند عمار بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابِ بَيْتِ مَنْ بَوَّأَ نَبِيَّكَ
 قَوْلَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ
 الدَّخُولَ إِلَى بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِ نَبِيِّكَ فَقُلْتُ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
 أَنْ يُدْعَوْا مِنْكُمْ لِلْمَلَأَةِ ثُمَّ لَا تَعْلَمُوا حُرْمَةً
 فِيهَا فَتَذَكَّرُوا اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ اعْتَقِدْتُ حُرْمَةَ
 بَيْتِكَ فِيهِ رُبُّكَ فَخَضَرْتُهُ وَأَعْلَمْتُ
 أَنَّكَ تَحْبِبُ عَنْ سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ
 فَحْمِي بِلَذْبِ مُنَاجَاتِهِمْ فَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا

یا ایستند و از برای اذن دخول ایستند عمار بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابِ بَيْتِ مَنْ بَوَّأَ نَبِيَّكَ
 قَوْلَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ
 الدَّخُولَ إِلَى بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِ نَبِيِّكَ فَقُلْتُ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
 أَنْ يُدْعَوْا مِنْكُمْ لِلْمَلَأَةِ بِكُمْ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُوا
 مِنْكُمْ فَلَا تَدْخُلُوا لَهُمْ سَبِيلَ اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ اعْتَقِدْتُ حُرْمَةَ
 بَيْتِكَ وَبَيْتِ مَنْ بَوَّأَ نَبِيَّكَ خَضَعْتُ لَكَ وَأَعْلَمْتُ
 أَنَّكَ تَرْضَاهُ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ النَّاسِ
 بِرُؤُوسِ مَكَانِي فِي وَقْتِي هَذَا وَبِرُؤُوسِ عَالَمِي
 وَأَنْتَ حَجَبْتَ عَنِّي سَمْعِي كُلَّهَا ثُمَّ وَفَعَلْتَ بَابَ
 فَحْمِي بِلَدِي بِذِمَّةِ مَنْ جَاءَتْهُمْ فَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا

رَبِّ أَوْلَا أَسْتَاذِينَ رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ ثَانِيًا وَأَسْتَاذِينَ خَلِيفَتِكَ الْمَفْرُوضِ عَلَيْكَ
 طَاعَتُهُ فِي الدُّخُولِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ إِلَى
 بَيْتِهِ وَأَسْتَاذِينَ مَلَائِكَتِكَ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذِهِ
 الْبَقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ أَوْ بِمَنْزِلَتِهَا أَوْ بِمَنْزِلَةِ
 السَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا أَلَلَّهُ اللَّهُ الْكَرِيمُ
 هَذِهِ الْمَشَادِيدُ أَلَا لَقَدْ وَفَّقَنَا اللَّهُ وَكَرَّمَنَا
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَإِذْ بَرَكْنَا بِمَنْزِلَتِهِ
 وَإِذْ نَكَّرْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ دَخُلْ
 هَذَا الْبَيْتَ مُنْقَرِبًا إِلَى اللَّهِ يَا اللَّهُ وَرَسُولِهِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ فَكُونُوا عَمَلُكُمْ اللَّهُ

رَبِّ أَوْلَا أَسْتَاذِينَ رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ ثَانِيًا وَأَسْتَاذِينَ خَلِيفَتِكَ الْمَفْرُوضِ عَلَيْكَ
 طَاعَتُهُ فِي الدُّخُولِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ إِلَى
 بَيْتِهِ وَأَسْتَاذِينَ مَلَائِكَتِكَ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذِهِ
 الْبَقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ أَوْ بِمَنْزِلَتِهَا أَوْ بِمَنْزِلَةِ
 السَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا أَلَلَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 هَذِهِ الْمَشَافِدُ أَلَلَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 يَا ذِينَ اللَّهِ وَإِذِينَ رَسُولِهِ هَذَا
 وَإِذِينَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ دُخُلُ
 هَذَا الْبَيْتِ مُنْقَرِبًا إِلَى اللَّهِ يَا ذِينَ اللَّهِ
 مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ فَكُونُوا مَسْئَلَةَ اللَّهِ

اَعُوْا لِيْ وَكُوْنُوْا اَنْصَارِيْ حَتّٰى اَدْخُلَ
 هٰذَا الْبَيْتَ وَاَدْعُوْا لِلّٰهِ بِفُنُوْنِ الدَّعْوَانِ
 وَاَعْتَرِزْ لِلّٰهِ بِالْعَبُوْدِيَّةِ وَالرَّسُوْلَ الْبَنِيَّ
 صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ بِالطَّاعَةِ بِسْمِ اللّٰهِ
 خُصَمَاءُ حَاصِلٌ شَدِّدٌ اِيَّاهُ شَوْنٌ وَدَحَالِ
 طَافِيَةٌ زَرْزَرَةٌ سَرَّاسٌ مَقْدَمٌ بَدَارٌ
 كَوْنٌ بِسْمِ اللّٰهِ اَوْ اَللّٰهُ اَوْ سَبِيْلُ اللّٰهِ
 عَلٰى اَمْرٍ اَوْ اَمْرٍ اَوْ اَمْرٍ اَوْ اَمْرٍ اَوْ اَمْرٍ
 صِدْقٍ وَاَخْرَجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ
 مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا بِسْمِ اللّٰهِ
 تَكْبِيْرٌ كَوْنٌ وَدَوْرٌ كَرَامَةٌ نَّحِيْثٌ مَسْبُودٌ

اَعُوْا لِيْ وَكُوْنُوْا اَنْصَارِيْ حَتّٰى اَدْخُلَ
 هٰذَا الْبَيْتَ وَاَدْعُوْا لِلّٰهِ بِفُنُوْنِ الدَّعْوَانِ
 وَاَعْتَرِزْ لِلّٰهِ بِالْعَبُوْدِيَّةِ وَالرَّسُوْلَ الْبَنِيَّ
 صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ بِالطَّاعَةِ بِسْمِ اللّٰهِ
 خُصَمَاءُ حَاصِلٌ شَدِّدٌ اِيَّاهُ شَوْنٌ وَدَحَالِ
 طَافِيَةٌ زَرْزَرَةٌ سَرَّاسٌ مَقْدَمٌ بَدَارٌ
 يَكُوْنُ بِسْمِ اللّٰهِ اَوَّلُ الدَّعْوَانِ سَبِيْلُ اللّٰهِ
 عَلٰى رُكُوْعٍ اَوَّلُ الدَّعْوَانِ اَدْخِلْنِيْ مَدْخُلَ
 صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ
 مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا بِسْمِ اللّٰهِ
 تَكْبِيْرٌ يَكُوْنُ بِسْمِ اللّٰهِ وَرُكُوْعٌ نَّمَازٌ تَحِيَّتٌ مَسْبُوْمٌ

مجاہد و سرد پس بروند بسوی حجره طیبه و
 بگویند السَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللَّهِ السَّلامُ
 عَلَیْكَ یا ابْنِیَّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدُ ابْنُ
 عَبْدِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَرَأْتَ الرِّسَالَةَ وَأَتَمَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَأَتَمَمْتَ الزَّكَاةَ وَأَتَمَمْتَ بِالنَّبِیِّیَّةِ
 وَخَلِّتَ عَنِ اللَّهِ ابْنَهُ یَا مُحَمَّدُ ابْنُ
 حَتَّى آتَمَمْتَ الْبَقِیَّةَ تَسْمَعُ بِأَمْرٍ
 رَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِینَ پس
 بایستند در نزد سنانی که در جانب است
 فبدر نزد سرالمنضرب است و دوش را ست

مجاہد پارس بروند بسوی حجره طیبه و
 بگویند السَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللَّهِ السَّلامُ
 عَلَیْكَ یا ابْنِیَّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدُ ابْنُ
 عَبْدِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَهَ وَأَقَامْتَ
 الصَّلَوةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ یا بَدِیعُ الدُّنْیَا
 حَتَّى آتَیْتَكَ الْیَقِینَ نَسَرَّكَ اللَّهُ بِكَ
 رَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِینَ پس
 بایستند در نزد ستون که در جانب است
 فبدر نزد سرالمنضرب است و دوش را ست

را جانب منبر قرار دهد و دوش چپ را جانب قبر
 جناح در حدیث صحیح مذکور است پس بگوید
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 مُحَمَّدٌ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ
 رِسَالَةَ رَبِّكَ وَأَنَّكَ رَأْسُ مِلَّةٍ وَجَاهِدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّكَ كَرَّمْتَ لِلَّهِ مُخْلِصًا حَتَّى
 أَنَّىكَ الْيَقِينُ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ
 بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الزُّمْرَ
 عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُفِئْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ

راجان شب منبر قرار دهد و دوش چپ را جانب قبر
 جناحه در حدیث صحیح مذکور است پس بگوید
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 مُحَمَّدٌ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ
 رِسَالَةَ رَبِّكَ وَأَنَّكَ رَأْسُ مِلَّةٍ وَجَاهِدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّكَ كَرَّمْتَ لِلَّهِ مُخْلِصًا حَتَّى
 أَنَّىكَ الْيَقِينُ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ
 بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الزِّي
 عَلَىكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُفِّقْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ

وَعَظُمَتْ عَلَى الْكَافِرِينَ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ
مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَمَ
بِكَ مِنَ الشُّرَكَاءِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَاتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ رَأْسًا لِرَأْسِ الْإِيمَانِ
وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْ وَاقِعِ تَشْجَعُ
بِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْإِلَاقَةِ
الْأَخْيَرِينَ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ لَكَ وَمِنْ بَرَكَاتِكَ
نَبِيِّكَ وَآمِينَكَ وَنَجِيكَ وَصَفِيكَ وَحَنَانِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
وَأَسْطِطَةِ الدَّرَجَةِ وَالْوَسِيلَةِ مِنَ الْجَنَّةِ

وَعَظُمَتْ عَلَى الْكَافِرِينَ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ
مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَمَ
بِكَ مِنَ الشُّرَكَاءِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَاتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ رَأْسًا لِرَأْسِ الْأُمَمِ
وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِشَرِّهِمْ وَتَنْجِ
نَاكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْوَلَاءِ
الْأَخْيَرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَسْلِمًا لَكَ وَ
نَيْتًا وَآمِينَكَ وَنَجِيكَ وَصَفِيكَ وَحَسَنًا
وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
وَأَسْطِطِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ

وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مِمَّا كَفَرُوا وَيُخِطُّهُ الْأَوَّلُونَ
وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ إِلَهُهُمْ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِلَى أَيْدِيكَ نَائِبًا
مُسْتَجِيرًا رَبِّ زُفُونِي يَا أَلُوْحَجَّهُ بِكَ
إِلَى سَائِرِ عِلْمِي يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ
وَأَنْحَضُكَ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ
أَنْحَضُكَ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ يَا زَيْدُ
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
أَبْنَائِهِ الْغُرِّ الْمَيَامِينَ حُرِّيتُ وَإِنْ أَيْدِي

وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مِمَّا سَمِعُوا وَيُضَيِّطُهُ الْإِسْرَافُونَ
وَالْأَخْرُؤُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَحَّدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِنِّي أَنذَرْتُكَ نَائِبًا
مُسْتَعِيزًا بِرَبِّكَ فَوَيْلٌ لَكَ أَتَوَجَّهُ بِكَ
إِلَى اللَّهِ لِيُنْزِلَ عَلَيَّ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُ
وَأَنْحَضُوا عَنْكَ إِسْرَافُوكَ وَإِسْرَافِيَّتَكَ
أَنْحَضْتُ أَمَامَ ثَامِنٍ عَلَى ابْنِ مُوسَى الرِّضَا
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
أَبْنَائِهِ الْغُرِّ الْمَيَامِينَ حُرِّيرِينَ وَأَنْ يَنْسُتَ

عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَحَبِّ
 إِلَيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينُ اللَّهُ أَشْهَدُ
 أَنَّكَ قَدْ نَحَضْتَ لِأَمْرِكَ وَجَاهِدْتَ فِي
 سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَمِدْتَ تَحْتِ أَهْلِ
 الْبَقَاءِ فَجَزَاكَ اللَّهُ بِمَا جَزَاكَ اللَّهُ
 عَنْ أُمَّهِ النَّبِيِّ وَالْأَهْلِ وَالْأَهْلِ
 مُحَمَّدٍ أَفْضَلًا وَأَمَّا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَالْأَهْلُ أَهْلُهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَدَعِ الْوَدَاعَ الْمَخْضَرَةَ بِكُودِ اللَّهِ
 لَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ تَوَفَّيْتَهُ قَبْلَ ذَلِكَ

عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَحَبِّ
 إِلَيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينُ اللَّهُ أَشْهَدُ
 أَنَّكَ قَدْ نَحَضْتَ لِأَمْرِكَ وَجَاهِدْتَ فِي
 سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَمِدْتَ تَحْتِ أَنْفِكَ
 الْبَقِيَّةُ فَجَزَاكَ اللَّهُ بِمَا جَزَاكَ نَبِيًّا
 عَنْ أُمَّتِهِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
 مُحَمَّدٍ أَفْضَلَهُمْ وَأَمَّا أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ
 وَالْإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَكُنَا فِي
 وَدَعْرٍ وَدَاعٍ أَنْخَضَرْتَ بِكُودٍ اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ تَوَفَّيْتَهُ قَبْلَ ذَلِكَ

اِنِّیْ اَشْهَدُ فِیْ حَقِّیْ عَلٰی مَا شَهِدْتُ عَلَیْهِ
 فِیْ حَیَوٰتِیْ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ یَسْبُوحُ بِكُودِ صَلَّی اللّٰهُ
 عَلَیْكَ وَآلِیْكَ اٰمِنًا وَاِلَّا جَعَلَهُ اللّٰهُ
 الْخَرِیْقَ لِرِیْضَتِكَ وَاَمَّا مَرْیَا وَخَضِرَ
 صَدِّیْقَتَا مَرْوَانَ فَاطْمَیْنِیْ بِسْمِ اللّٰهِ
 اَوْجِبْ لِيْ اَمْرًا اَوْ نَهْيًا اَوْ مَسْأَلَةً كَرِیْمًا
 طَرِیْقًا اَوْ سَبَبًا اَوْ مَسْجِدًا اَوْ مَسْجِدًا
 اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَكَ قَبْلَ اَنْ یَّخْلُقَكَ فَوَجِدْ
 لِمَا اُمْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَرَعْمَنَا اَنَا لَكَ اَوْلِیَا
 مَصَدِّقُوْنَ وَصَابِرُوْنَ لِكُلِّ مَا اَنَا ثَابِرٌ

اِنِّیْ اَشْهَدُ فِیْ حَقِّیْ عَلٰی مَا شَهِدْتُ عَلَیْهِ
 فِیْ حَیَوٰتِیْ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ یَسْبِقُ بِنُورِ صُلٰی اللّٰهِ
 عَلَیْكَ وَالسَّلَامُ اِلَیْكَ وَاَجْعَلْهُ اللّٰهُ
 الْخَرِیْقَ لِرَبِّیْكَ وَاَمَّا مَرْیَا وَحَضْرَتُ
 صَدِّیْقَتُكَ فَاطِمَةُ زَهْرًا یَسْبِقُ مَرْوَانَ
 اَوْ حَبَابَةَ رَاهِیَّةً اَوْ یَعْقُوبَ بْنَ اَسَاطِیْرَ کَرِیْمًا
 طَرِیْقًا یَسْبِقُ بِنُورِ صُلٰی اللّٰهِ عَلَیْكَ
 اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَکَ فَوَجَدَ
 لِمَا اُمْتَحَنَکَ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّ اِلٰکَ اَوَّلِیًّا
 مَّصَدِّقُوْنَ وَصَابِرُوْنَ لِکُلِّ مَا اَنَّا نَاوِیْهِ

أَبُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأُولَى بِهِ وَصِيَّهُ
 فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَاكَ إِلَّا الْحَقُّ
 نَحْصِدُ يَقِينًا لَهَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ
 طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَإِنَّمَا زِيَارَتُكُمْ
 بَقِيَعُ بَيْتٍ وَوَقْعٌ زَكَاةٍ بِشَوَاهِدٍ أَهْلِ
 بَيْتٍ إِن زِيَارَتُكُمْ تَكُونُ مِنْ زِيَارَةِ
 حُرُوفٍ وَبَيْتٍ وَدَرْجَةٍ وَوَجْهِ وَوَلَدٍ
 وَإِن أَيْدِيكُمْ سَلَامٌ عَلَى مَنْ أَمَرَ اللَّهُ
 وَأَصْفِيَاءِهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَمَرَ اللَّهُ وَاجْتَبَاهُ
 السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ
 عَلَى خَلَائِفَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَسَاكِينِ

أَبُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأُولَى بِهِ وَصِيَّهُ
 فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَاكَ إِلَّا الْحَقُّ
 نَحْصِدُ يَقِينًا لَهَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ
 طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَإِنَّمَا زِيَارَتُكُمْ
 بَقِيَعُ بَيْتٍ وَوَقْعُكُمْ زَكَاةٌ بِشَوْءٍ أَقْدَامُكُمْ
 بَيْتَانِ زِيَارَتُكُمْ تَكْلِفُهُ أَزْوَاجُكُمْ بَيْتٌ مِنْكُمْ
 حُرُوفُكُمْ وَدَرَجَاتُكُمْ وَجَعَلَكُمْ بِوَلَايَتِكُمْ
 وَإِن أَيْدِيكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَرْسَلَهُ اللَّهُ
 وَأَصْفِيَاءَهُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ مَنَّ اللَّهُ وَاجْتَبَاهُ
 السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ
 عَلَى خَلَائِفَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَسَاكِينِ

ذِكْرُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْظَرِ أَهْلِ اللَّهِ وَخَبَرِهِ
 السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
 الْمُتَقَرِّبِينَ فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَى الْمُجْتَمِعِينَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ
 نَعْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ
 مَنَّ وَالْإِنْفِاقُ وَتَكْدُ وَاللَّهُ وَمَنْ عَادَاهُمْ
 فَقَدْ مَاتَ اللَّهُ وَتَكْدُ وَاللَّهُ فَقَدْ عَرَفَ
 اللَّهُ وَمَنْ مَاتَ اللَّهُ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهُ وَمَنْ
 اُعْتَصَمَ بِهِ فَقَدْ اُعْتَصَمَ بِاللَّهِ وَمَنْ
 تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهُ
 أَنِّي سَلِمْتُ مِنَ سَائِلِكُمْ وَهَرَبْتُ مِنْ جَارِكُمْ

ذِكْرُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْظَرِ أَهْلِ اللَّهِ وَخَبَرِهِ
 السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
 الْمُتَقَرِّبِينَ فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَى الْمُجْتَمِعِينَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ
 نَعْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ
 مَنَعُوا الرِّبَا وَتَرَكُوا لِلَّهِ وَمَنِ عَادَاهُمْ
 فَقَدْ عَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَخُذْ أَعْقَابَهُمْ
 اللَّهُ وَمَنِ مَلَاحِظُهُ يَبْهَلِ اللَّهُ وَمَنِ
 اُعْتَصَمَ بِهِ فَقَدْ اُعْتَصَمَ بِاللَّهِ وَمَنِ
 تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهُ
 أَنِّي سَلِمَ لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرَبَ لِمَنْ جَارَكُمْ

مَدِّ مِنْ بَسْرِكُمْ وَعَلَى نَبِيِّكُمْ مَفْوضٌ أَمْرِي فِي
 ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ أَيْلِ مُحَمَّدٍ
 مِنَ الْجَبِينِ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْإِطَّاهِرِينَ وَبِهِ اسْتَعْلَمْتُ بِمُسْتَدْرِكِ
 وَنَامِ هَرَبِكِ إِذَا تَعَبَّرَ بِبَرْزِ بِنَادِي أَرْ
 دَشْمَانِ ائِشَارِ نَجْمِ رَوْسِ كَرْدِ رَوَانِ
 خُودِ وَمَوْصِلِ بِنِ وَمَوْصِلِ بِنِ وَمَوْصِلِ بِنِ
 ائْمَةِ بَفِيعِ بَكُورِ بَدِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ ائْمَةُ اَلْهَدَى
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَأَفْرَعُ
 عَلَيْكُمْ السَّلَامَ أَمَّا بِاللَّهِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ دَلَالَتُكُمْ

مَدِّ مِنْ بَسْرِكُمْ وَعَلَى نَبِيِّكُمْ مَفْوضٌ أَمْرِي فِي
 ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ أَبِي مُحَمَّدٍ
 مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْكُمْ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْإِطَّاهِرِينَ وَبِهِ اسْتَعْلَمْتُ بِمُسْتَدْرِكِ
 وَنَامِ هَرَبِكِ إِذَا تَعَبَّرَ بِبَرْزِ بِنَادِي أَرْ
 دَشْمَانِ اِبْتِشَارِ نَجْمِ رَوْسِ كَرْدِ رَوَانِ
 خُودِ وَمَوْصِلِ بِنِ وَمَوْصِلِ بِنِ مَوْصِلِ بِنِ
 ائِمَّةِ بَفِيعِ بَكُورِ بَدِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ ائِمَّةِ اَلْهَدَى
 وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرَكَاتِهِ اسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَأَفْرَعُ
 عَلَيْكُمْ السَّلَامَ أَمَّا بِاللَّهِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ دَلَالَتُكُمْ

فِي الْبَرَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّامِ
 عَلَيْكُمْ أَيْ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ
 النُّجُومِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَأْتُمْ وَنَحْنُ وَصَرُّ
 فِي ذَاتِ اللَّهِ وَكَذَبْتُمْ وَأَسِيبُ إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ
 وَأَنْ طَاعَتَكُمْ غَفَرْتُ وَأَرْأَى أَقْوَالَكُمْ لِحَدِيثِ
 وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ دَعَاكُمْ وَأَمْرَكُمْ بِالْأَمْرِ
 وَأَنْكُمْ دَعَاكُمْ الدِّينَ بِأَرْوَاحِكُمْ وَالْأَنْفُسِ
 تَزَالُوا بَيْنَ اللَّهِ يَنْسَخُكُمْ مِنْ أَصْلَابِ قُلِ
 مَطْمَئِينَ وَيُنْقَلِمُ مِنَ الْأَرْحَامِ الْمَطْمَئِينَ لَمْ
 نَدَنَّكُمْ جَاهِلِيَّةَ الْجَهْلَاءِ وَلَمْ تَشْرِكُوا فِيكُمْ

فِي الْبَرَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّامِ
 عَلَيْكُمْ أَيْ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ
 النُّجُومِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَأْتُمْ وَنَحْنُ وَصَبْرُ
 فِي ذَاتِ اللَّهِ وَكَذَبْتُمْ وَأَسِيبُ إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ
 وَأَنْ طَاعَتَكُمْ غَفَرْتُ وَأَنْ أَقُولُ لَكُمْ لِحَدِيثِ
 وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ
 وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ
 أَنْزَلُوا بَيْنَ اللَّهِ يَنْسَخُكُمْ مِنْ أَصْلَابِ قُلِ
 مَطْمَرٍ وَيُنْقَلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمَطْمَرِ لَمْ
 نَدَنَّكُمْ جَاهِلِيَّةَ الْجَهْلَاءِ وَلَمْ تَشْرِكْ فِيكُمْ

فَتَرَى الْإِسْمَاءَ طَبِيعًا وَطَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ
عَلَيْنَا دَبَّانُ الدِّينِ فَبَعْلَكُمْ فِي بَيُوتِ اِذْنَ
اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكِّرُ فِيهَا السُّمَّةَ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا
وَفِي الْغُثَاثِ وَالرَّغِيظِ لَنَا رَحِيبٌ خَلْقْنَا بِمَا
مَنْ عَالَمًا بِمَا بَلَاكُمْ وَكَانَ عِنْدَ مُسْلِمِينَ
بَلَاءٌ لَكُمْ مَعَنَا بِمَا بَلَاكُمْ وَكَانَ عِنْدَ مُسْلِمِينَ
مَدَامَ تَرَى الْإِسْمَاءَ طَبِيعًا وَطَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ
حَتَّى وَرَجَاءُ بِمَقَامِهِ الْخَارِصَ وَارْتَبَتْ قُلُوبُكُمْ
بِكُمْ مُسْتَنْقَذَ الْهَلَاكِ مِنَ النَّارِ فَكُونُوا لِي
شَفَعَاءَ فَفَدُّوا قُلُوبَكُمْ إِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ

فَتَرَى الْإِسْمَاءَ طَبِيعًا وَطَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ
عَلَيْنَا دَبَّانُ الدِّينِ فَبَعْلَكُمْ فِي بَيُوتِ اِذْنَ
اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكِّرُ فِيهَا السُّمَّةَ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا
وَفِي الْغُثَاثِ وَالرَّغِيظِ لَنَا رَحِيبٌ خَلْقْنَا بِمَا
مَنْ عَالَمًا بِمَا بَلَاكُمْ وَكَانَ عِنْدَ مُسْلِمِينَ
بَلَاءٌ لَكُمْ مَعَنَا بِمَا بَلَاكُمْ وَكَانَ عِنْدَ مُسْلِمِينَ
مَدَامَ تَرَى الْإِسْمَاءَ طَبِيعًا وَطَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ
حَتَّى وَرَجَاءُ بِمَقَامِهِ الْخَارِصَ وَارْتَبَتْ قُلُوبُكُمْ
بِكُمْ مُسْتَنْقَذَ الْهَلَاكِ مِنَ النَّارِ فَكُونُوا لِي
شَفَعَاءَ فَفَدُّوا قُلُوبَكُمْ إِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ

أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا
 وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا
 يَمُوتُ وَدَائِمٌ لَا يَلْزَمُهُ مَوْتُ وَحَيٌّ لَا يَكُنُّ لَكَ الْمَوْتُ
 بِمَا وَفَّقْتَنِي وَعَرَّفْتَنِي بِمَا أَمَّنْتَنِي عَلَيْهِ إِذْ
 سَدَّ عَنْ عِبَادَتِهِ وَتَجَوَّزَ رَأْفَتُهُ وَ
 سَتَّخَفَ حَقِّقُهُ وَمَا لِيَ إِلَّا بِهِ فَكَانَ يَلِيَّةُ
 مِنْكَ عَلَى مَا أَتَى بِمِثْلِ ذَلِكَ فَكَانَ
 الْحَقُّ إِذَا كُنْتُ فِي ذَلِكَ مِنْ أَعْلَى
 مَذَكُّرًا مَكْنُوبًا فَلَا حُجْرَ مِنِّي مَا سَجَّوْتُ لَكَ
 تَخَيُّبِي فِيمَا دَعَوْتُ بِمُحَرَّمَةٍ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ الظَّاهِرِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْ دَعَا

أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا
 وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا
 يَمُوتُ وَدَائِمٌ لَا يَلْزَمُهُ مَوْتٌ وَحَيٌّ لَا يَكِلُهُ لَكَ الْمَوْتُ
 بِمَا وَفَّقَنِي وَعَرَّفَنِي بِمَا اقْتَضَى عَلَيْهِ إِذْ
 سَدَّ عَنْهُ عِيَانُ اللَّهِ وَتَجَوَّزَ رَأْيُهُ قِيَمَتَهُ وَ
 سَتَّخَفَ حَقُّهُ وَمَا لِيَ إِلَّا بِهِ فَكَانَ نَيْلًا لِي
 مِنْكَ عَلَى مَا أَتَى بِمِثْلِ ذَلِكَ فَكَانَ
 الْحُجْدُ إِذْ كُنْتُ رُفِيقًا لَكَ فِي الدُّنْيَا
 مَذْكُورًا مَكْنُوبًا فَلَا حُجْرَ مَنِي مَا سَرَّ جُودَ نِيْلَا
 تَخَيَّنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِمُحَمَّدٍ وَاللَّهِ الظَّاهِرِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْ دَعَا

کن آنچه خواهی چون وداع کنی بخوان آن
 چیز را که ذکر شد و الله العالم و زبائر است
 و سرده از مطلقه و مخصوصه بسیار است
 هر که خواهد در کتابهای زبائر علماء
 ابرار مشهورین در این کتاب جمیع اعیان الله
 نظام رحمت ابد فارغ شدیم از تسوید
 این کتاب و در این کتاب مبارک و رفیع
 ۱۵ در این کتاب مبارک و رفیع
 سید المرسلین صلوات الله علیه و آله
 اجمعین در کربلای معلی در جوار خائب
 آل عباس سید الشهدا علیه و آله جده

کن آنچه خواهی چون وداع کنی بخوان آن
 چیز را که ذکر شد و الله العالم و زبائر است
 و سرده از مطلقه و مخصوصه بسیار است
 هر که خواهد در کتابهای زبائر علماء
 ابرار مشهور و نامدار و غیره مجلسه اعلی الله
 مقامه روحه ابد فارغ شود از تسوید
 و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۱۵ ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 سید المرسلین صلوات الله علیه و آله
 اجمعین در کربلا میقله در جوار خاکی
 آل عباس سید الشهدا علیه و آله جده

خاتم النبیین وعلی ابی امیرالمؤمنین و
 أمه سیدة نساء العالمین واخلیه الحسن
 المجتبی الرضی عنهما ذریة الائمة المعصومین
 افضل صلوات المصلین علیهم وعلیهم
 العالمین وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم
 ظاهراً سرّاً وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم
 عاملین بامرهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم
 مجاباً لامرهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم
 عزیراً لاجلهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم

المنتهی کما یقال خدایک یغفر لک ما مضی من ذنوبک
 وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم وعلیهم

تمام شد

خاتم النبیین وعلی ابی امیرالمؤمنین و
 أمه سیدة نساء العالمین واخلیه الحسن
 المجتبی الرضی عنهما ذریة الائمة المعصومین
 افضل صلوات المصلین علیهم وعلی ائمة المریدین
 العالمین واکرمهم الله اولاد واکثرهم
 ظاهراً سرّاً وعلی ائمة المریدین واکثرهم
 عاملاً بامر الله وعلی ائمة المریدین واکثرهم
 مجتهدین واکثرهم در معرفة الله واکثرهم
 حُرّاً لا جلد واکثرهم في العلم واکثرهم

المنهج کما یقال خدایک یغفر لک ما کنتم
 یغفرون لک ما کنتم

تمام شد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من عباده

الذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

مجلد ۱۳۱۸ خورشیدی
پانزدهمین شد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من عباده

الذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

والذين هم خير خلقه

مجلد ۱۳۱۸ خورشیدی
پانزدهمین شد

